

Kansanääni

Nro 3/05 **Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta**

Kesä-elokuu 2005

Irtonumero 1,70 €
4. vuosikerta

Suomen alasajo estettävä

Leaf Oy:n työntekijät saivat tiedon voittoa tuottaneen tehtaansa lopettamisesta. Tämä merkitsee 450:lle työntekijälle irtisanomista. Samaan aikaan paperiteollisuutta uhataan töiden ulkoistamisella, siis töiden menetyksellä. Kvartaalitalous uhkaa Suomea totaalilla alasajolla. Tämä voidaan torjua työväenliikkeen yhteisin voimin, ensimmäiseksi on tuettava Leafin ja paperiteollisuuden työntekijöitä.

Sivut 2, 3 ja 4

Työllisyys, lakot ja voitonpäivä Vapun aiheita

Vappumarssit kokosivat tänä Vappuna selvästi enemmän väkeä kuin aikaisemmin. Vappupuheiden aiheina olivat EU:n perustuslain kielteiset vaikutukset, 60-vuotta sitten päättyneen 2. maailmansodan historia sekä EU:n kriisinhallinnan todellinen sisältö.

Katso keskiaukeama

EU:n perustuslaki kaadettiin Ranskassa ja Hollannissa

EU:n perustuslain kaatuminen niin Ranskassa kuin Hollannissa on aktivoitunut selvästi myös suomalaisia. EU:n Vastainen Kansanrintama on vaatinut monien muiden järjestöjen kanssa kansanäänestyksen järjestämistä myös Suomessa. Tässä kertään nimiä Porvoon torilla adressiin, jossa vaaditaan kansanäänestystä.

Sivut 2 ja 16

Sivu 2:

- * Euroopan unioni suurissa vaikeuksissa
- * Paperiliito vastaan kvartaalitalous

Sivu 3:

- * Leaf Oy, globalisaatio vai työttömyys..
- * Vaikka henki menisi

Sivu 4:

- * Kymmenen EU- vuoden raskas tilitys

Sivu 5:

- * Rauhanturvalakia muutetaan kansalta kysymättä

Sivu 6:

- * Erillissota liittosuhteessa Saksaan (2)

Sivu 7:

- * Neuvostoliiton historiasta

Sivut 8-9:

- * Vappu, Voitonpäivä, Rauha

Sivu 10:

- * Voiton suhdeluvusta ja kapitalismin kehityksestä

Sivu 11:

- * Saksan työttömyys ylitti 5 miljoonan rajan

Sivu 12:

- * Venezuelan perustuslaki

Sivu 13:

- * Pohjois-Korea tarvitsee ydinaseen turvatakseen rauhan alueellaan

Sivu 16:

- * EU-tiedotuskampanja alkoi Porvoosta

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katjaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki kesäkuu 2005

Euroopan unioni suurissa vaikeuksissa

Touko- kesäkuun vaihteessa pidettiin EU:n perustuslain kannalta kahdet todella merkittävät kansanäänestykset. Perustuslaille sanottiin Ei! ensin Ranskassa ja sitten Hollannissa. Ranskassa 54,9 % sanoi perustuslaille Ei ja vain 45,1 % sanoi Kyllä. Äänestysprosentti oli Ranskassa yllättävän korkea, 70 %. Hollannissa puolestaan perustuslaille sanoi Ei 61,8 % ja Kyllä vain 38,4% äänestysprosentin oltua Hollannissa n. 63%.

Näiden kansanäänestysten tulos oli jokseenkin tyrmävä EU:n perustuslain suhteen. Perustuslaki on oikeastaan jo kaatunut, kun kaksi EU:n perustajamaata on sen kaatanut. Erityisesti on havaittava, että EU:n politiikasta, EU-jäsenyyden seurauksista, uusliberalistisesta politiikasta, julkisen sektorin yksityistämisestä ja alajajosta, kapitalistisesta kvartaalitaloudesta, jossa tehtaita lopetellaan ja työntekijöitä irtisanoetaan vain sijoittajajomastajien ahneiden tyydyttämiseksi. Ranskassa tänä kiteytyi kysymykseksi EU:n palveludirektiivistä; puolalainen putkimies tulee ja tekee työt Ranskassa puolalaisilla työehdoilla ja palkoilla. Sen jälkeen ranskalaisia putkimiehiä ei tarvita.

Meillä Suomessa on maamme eliitin osalta vallinnut yleinen hämminki vaalien tuloksesta. Kolumnissaan Hesarissa otsikolla "Askel menneeseen maailmaan" Olli Kivinen purkaa katkeruuttaan: "Kaunaisten liiton keskeinen yhdistävä tekijä on tarrautuminen "eurooppalaiseksi" väitetyyn luutuneeseen yhteiskuntamalliin. Vastustamalla epämääräistä "liberalismia" ranskalaiset yrittävät askelta taaksepäin, kohti vanhaa valtiojohtoista holhousyhteiskuntaa, jonka eväät on jo syöty."

Hetkinen Olli Kivinen. Ensimmäinen kysymys: Kuka holhoaa, jos meidän Suomessa ei anneta äänestä? Eikö se, ettei kansan anneta äänestä perustuslata ole holhousta kaikkein räikeimmässä mittakaavassa. Toinen kysymys: Kuka oli se joka söi hyvinvointivaltion eväät? Se ettei meillä enää ole hyvinvointivaltiota kuin rippeet jäljellä, on seurausta ylikansallisten kapitalististen suuryritysten pohjattomasta ahneudesta, jolle kaikki muu, piti yritysten omat voitot, osingot ja optiot ovat pelkkiä kustannuseriä.

EU ei varmastikaan vielä kaadu perustuslain eteen tuomiin vaikeuksiin, mutta se on merkki siitä että rakenteet horjuvat. Nyt EU jatkaa toimintaansa entiseen malliin Nizzan sopimuksen ym. entisten sopimusten varassa. Mitä tapahtuu, jos EU:n suurten valtioiden sukset menevät kunnolla ristiin budjettikysymyksissä? Itse asiassa näin on jo käynyt. Ranska on presidentinsä Chiracin suulla vaatinut, että Britannian itselleen neuvottelemat alemmat jäsenmaksusuodet on uusittava ja saatava muiden tasolle. Tähän taas Britannian pääministeri Blair vastasi, että silloin on otettava esille myös Ranskan itselleen neuvottelemat suuret maataloustuet. Kun tähän lisätään vielä Saksan ennätystyöttömyys ja suuret talousvaikeudet, kaikki suuren sotkun ainekset alkavat olla kasassa.

Suomessakin EU:n perustuslaki on menettänyt kannatustaan - suomalaisethan aina seuraavat mieluummin esimerkiksi, kuin päättävät itsenäisesti omista asioistaan. Ranskan ja Hollannin kansanäänestysten jälkeen tehdyn uusimman gallupin mukaan nyt 60% suomalaisista hautaisi koko perustuslain ja enemmistö suomalaisista, 52% uskoo, että kansa äänestäisi Ei, jos perustuslaista järjestettäisiin kansanäänestys.

Tilaa Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- Maksettu tilille OKO 554114-227966
- Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etuimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Paperiliito vastaan kvartaalitalous

Metsäteollisuus ry irtautui jo syksyllä tuposta ennen kuin neuvottelukierros oli päässyt alkamaankaan vaatien roimia heikennyksiä Paperiliiton työehtosopimukseen. Työnantajajärjestöjen suhde koko tupoon oli alun perin kielteinen. Asialla oli Elinkeinoelämän Keskusliitto, joka halusi nostaa profiiliaan ja murtaa samalla kertaa koko ay-liikkeen selkärangan.

Metsäteollisuuden tarjoamalla herkkupöydällä oli työntekijöille varattu palkan alennuksia, mahdollisuus pidentää yhtäjaksoista työaikaa 12 tuntiin, säättää sairausajan palkanmaksulle 2 vuorokauden karenssi, pyörittää tehtaita myös jouluna ja juhannuksena, mahdollisuus työnantajan toimesta jakea vuosiloma moniin osiin sekä vuokratyövoiman käyttäminen ilman rajoituksia.

Nyt kun olemme EU:n myötä sidottuja euroon, devalvaation mahdollisuus on meiltä otettu pois. Metsäteollisuuden poukkoilu näkyy siinä, että aikaisemmin juuri paperiteollisuus oli kaikkien Suomessa tehtyjen devalvaatioiden takana. Devalvaatioiden avulla paperiteollisuus tuolloin turvasi kilpailukyönsä. Nyt EU-oloissa euro on päinvastoin revalvoitunut dollariin nähden 50%. Tästä syystä paperiteollisuus haluaa nyt iskeä koko ay-liikkeen maanrakoon.

Työnantajan vaatimuksiin suostuminen olisi tennyt välittömästi alan työntekijöille työsuhteturvan heikennyttä, ei yksin paperityöläisille, vaan kaikille paperiteollisuudessa työskenteleville. Noin 900 siivoja olisi saanut heti potkut työpaikoiltaan.

Erityisesti sairausajan 2 vrk. karenssin vaatiminen on työnantajan yritys tehdä päänavaus tässä asiassa. Jos Paperiliitto sen hyväksyy, sitä alettaisiin hyvin ketterästi soveltaa myös muilla aloilla. Kun työnantaja ajaa työpaikkoja vajaanmiehtyksellä, ihmisi-

set palavat työssään loppuun ja tulee paljon sairastumisia. Työnantaja uskoo karenssin avulla kurittamalla voivansa saada työntekijöitä terveemmiksi.

Juhlapyhinä vuorineuvokset juhliivat, mutta paperityöläisten pitäisi tehdä heille työtä ilman kunnollisia juhlapyhäkorvauksia. Kysymys kuuluu, onko paperityöläisillä oikeus juhlia juhlapyhinä tai jos joutuvat olemaan töissä, saavatko he silloin kunnollisen rahakorvauksen. Koska Suomessa irtisanomissuojaa on vertailussa muihin EU-maihin heikko, työnantajat haluavat pakottaa työntekijät Suomessa yhä uusiin huononnuksiin.

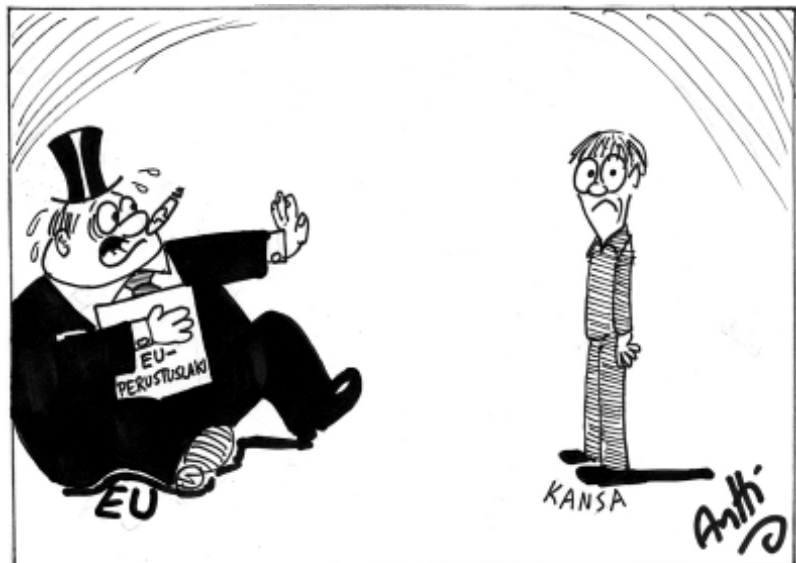
Kaiken kaikkiaan on isoista asioita kysymys. Nyt käynnissä olevassa kiistassa ei ole kysymys vain paperityöläisistä, vaan koko ay-liikkeen tulevaisuudesta ja sopimusjärjestelmän olemassaolosta. Siksi selkkaus koskettaa koko työtätekevää väestöä ja ammattiyhdistysliikettä.

Paperiliitto ei näitä työnantajan heikennyksiä ole hyväksynyt, vaan alkoi sopimuksettomana tilan jo ollessa voimassa järjestää lyhyitä mielenosoituslakkoja. Työnantajapuolen vastaveto tähän oli laittomista lakoista syytelyn lisäksi kuukauden mittaisen työsulun järjestäminen, jota työnantaja vielä jatkoi kahdella viikolla. Näin työnantaja viestitti, että se todella haluaa heikennykset sopimuksiin. Palkasta kiistassa ei ole kyse. Paperiliitto ilmoitti jo heti alkuun, etteivät he nyt palkasta taistele, vaan nimenomaan työolojen huonontamista vastaan. Heille riittää tupon mukainen palkankorotuslinja. Valtakunnansovittelija Juhani Saloniuksen sovintoesityksessä palkka lienee ollut hieman tuposopimusta suurempi, mutta Paperiliitto hylkäsi sen yksimielisesti, koska esitys piti sisällään edelleenkin huomattavia heikennyksiä työolosuhteisiin, suurimpana niistä reppufirmit.

Paperiteollisuuden selkkauksessa tulee esiin globalisaation ja EU-politiikan seuraukset puhtaimmillaan. Nyt paperin tuotannosta on viety 40% ulkomaille. Suomalainen paperiteollisuus omistaa kymmeniä tehtaita ja toimipisteitä ympäri maailmaa: EU:n alueella, USA:ssa ja Kanadassa, Etelä-Amerikassa ja Aasiassa. Tällaisessa tilanteessa, varsinkin kun tehtaiden omistus on siirtynyt erilaisille kasvotomille sijoitusrahastoille, ei suomalaisesta työntekijöistä eikä suomalaisesta yhteiskunnasta kanneta yhtiöiden toimesta enää huolta. Tässä nähdään vuorineuvosten isänmaailisuus ja demokration ylistys. Osinkoja otetaan pahassa tapauksessa kahdesti vuodessa. Sitten tulevat optiot ja ilmaisosakeannit päälle. Työläisten kulutuskyönnystä ei sen sijaan pidetä huolta. Tulokseen saadaan jatkuva suuryttömyys.

Tavanomaisesta poikkeava ilmio on ollut, että myös työntekijäpuoli on myös alkanut osoittaa tukea yli maanrajojen, kun ruotsalaiset paperityöläiset panivat toimeen ylityökiellon Suomen Paperiliiton työtaistelun tukemiseksi. Jos siis pääoma kiristää otettaan kansainvälisesti, on myös työläisten tehtävä samoin. Ruotsin suhteen tilanne on tässä mielessä helppo, koska Ruotsin ja Suomen paperiteollisuus on pitkälti samojen omistajien käsissä.

Paperiliitto on saanut tukea myös SAK:n eri liitoilta, vaikka SAK keskusliittona ei ole Paperiliiton puolelle asettunutkaan. Paperiliittoa tukevat ainakin Kemianliitto, Sähköliitto, PAM, Puu- ja erityisalojen Liitto sekä AKT. Vuoremaan johtama Metalliliitto ei sen sijaan Paperiliittoa tue kuin siltä osin, että palkankorotuslinja on tupon mukainen. Korkein ay-johto lienee edelleenkin sitonut kätensä kapitalistien etuihin. Eihän Ihalaiselta ole myötyäntuota paperityöläisille herunut.

- PYSY, HELVETTI, KAUKANA... !!!

Leaf Oy, globalisaatio vai työttömyys..

Eija Salonen ja Sari Saviranta

Hannu Rainesto Turku

Makeat ja rikkaat, piristävät ja suussa sulavat makeiset tulevat Turusta, mutta eivät enää kauan, sillä Leafin toiminta Turussa lopetetaan kannattavana, siis todella hyvin kannattavana! Keskittyminen on kannattavuuden parantamisen lisämittä työttömyyden kustannuksella. Kapitalismin kohtalon kysymys on kasvu ja kasvun maksajiksi tulee tällä kertaa Turun Leaf!

Mutta sehän on jo maan tapa ja se minkä olemme itse valinneet, vai olemmeko sittenkään?

Olemmeko todella valinneet kasvavan työttömyyden, tehtaamme ulosmyynnin Suomesta, terveyskeskusten alasajot, jättämiset itsemurha- ja mielenterveysluput jne... jotka kaikki ovat ainakin osin seurausta siitä mitä meille hallitukset, niin nykyinen kuin menneet ovat uskotelleet, kiivaassa

tahdissa yhdessä pääomien omistajien kanssa.

Näihin kysymyksiin tulee ottaa nyt kantaa, eikä siirtää niitä enää kauemmaksi, sillä ratkaisu on korvien välissä, ei jossakin tuolla etäällä toisten toimesta tehtävänä. Ratkaisu on työväestön ja ammattiyhdistysliikkeen yhtenäisyydessä, järjestäytyneisyydessä ja kapitalismin pyssyttämässä!!

Leaf Oy, entinen Hellas Oy syntyi Huhtamäen tehtaalla Oy:n ja Hellas Oy:n yhtymisen myötä. Leaf on hyvin perinteikäs suomalainen elintarvikealan yritys, toiminta alkoi vuonna 1931. Samaan konserniin ovat kuuluneet Leiras Oy, Marli Oy ja Jalostaja Oy, jotka myös ovat saaneet kokea globalisaation kovan kouran. Leafin ammattiosastojen pääluottamusmiesten haastattelu antaa kuvan, että asia on sisäistetty ja että työelämän ratkaisujen etsintää samalla konsensusmenetelillä kuin tähän asti, ei enää voida jatkaa.

Järkyttynyt pääluottamusmies Raimo Häikiö kertoo tehtaalla lopettamistiedon tulleen suurena yllätyksenä ja hyvin tylynä ilmoituksena "Tehdas lopetetaan". Tänä haastatteluaamuna 26.5. tehtaalla oli työntekijöiden kokous, jossa päätettiin marssia ulos mielenilmaukseksi työnantajan työlle poliittikalle.

Häikiö toteaa tyrmistyneenä, että ammattiyhdistyspolitiikka on hampautumudessaan saavuttanut eräänlaisen "kääntöpuheen", jossa työläisten tulee ottaa selvästi voimakkaampi rooli suhteessa luokkataisteluun. SAK:n lepsiulle on saatava loppu ja sen tulee alkaa puolustamaan työläisen etuja ja lopettaa sellainen pelaminen työnantajapuolen kanssa, jossa panoksena on työntekijöiden tulevaisuus.

Häikiö kertoo olevansa työläisten valtuuttamana edustamassa juuri heitä laajasti yli puoluerajojen. Hän toteaa myös, että Leafilla on ollut hyvä yhteishenki eri poliittisten osapuolten kesken, koska heillä on ymmärretty, että sisäiset riidat vain heikentävät työläisten voimia puolustaa taistelun saavutettuja etuja ja että työläisten keskinäinen riitelty olisi vain työnantajapuolen yksipuolinen etu.

Häikiö on luotsannut ennen niin voimakkaan poliittisen taistelun nykyikäiseen laaja-alaiseen yhteishenkeen ja hän toteaa, että ensi kertaa heillä niin työntekijä kuin toimihenkilöpuoli ovat huomanneet, että heidän etunsa ovat yhteneväiset suhteessa työnantajaan.

Raimo Häikiölle on selvää, että työläisten tulee ymmärtää olevansa velkaa menneille sukupolville niistä eduista, joita he ovat saaneet nauttia. Globalisaation myötä tämä kaikki on menemässä hukkaan, koska uusi

sukupolvi kuvittelee kaiken olleen olemassa kuin itsestään. Hän kysyykin itseltään, tuleeko kaikki taistelut taistella aina uudestaan, eivätkö perinteet saa säilyä hengissä sukupolven kauempaa?

Maanantaina 30.5.2005 alkoi nyt tehtäällä YT neuvottelut. Ne ovat Häikiön mielestä nykyään vain pelkkä muodollisuus, joissa todetaan tylysti työnantajan yksipuoliset aiheet laillisiksi. Nyt on kuitenkin yrittävä kaikin keinoin saada lopettamispäätös purettua tai esitettävä uusi vastuullisempi omistaja firmalle.

Leafin siirtyminen ulkomaiseen omistukseen tarkoittaa, että monopolisoitumisen ketju kasvaa taas yhdellä lenkillä. Lopettamispäätöksen kohdistuminen Turun tehtaaseen ei herätä kummasta, koska työläisten syrjäyttäminenhan on helpointa Suomessa.

Jenkki, Xylifres, Läkerol ja Tupla ovat tehtaalla tunnetuimpia makeismerkkejä ja maistuneet meille kaikille. Näiden tuotteiden valmistus loppuu nyt Turun tehtaalla ja korvautuu aikaa myöten ulkomaisilla monikansallisilla "karvailla" makeisilla.

Pettynyt ja järkyttynyt ja vähäsanainen toimihenkilöiden luottamusmies Eija Salonen ja hänen seurassaan ollut Leafin toimihenkilö **Sari Saviranta** kertovat koko Turun tehtaalla lopettamistiedon tulleen suurena yllätyksenä ja hyvin tylynä ilmoituksena henkilökunnalle, eivätkä ma.30.5 alkanee YT neuvottelut muuttaneet tässä vaiheessa asiaa miksiäkään, kannattava tehdas ollaan todella lopettamassa ja neljästään kuusi kymmentä työntekijää irtisano-
Irtisanottavat ovat niin työte-

toimihenkilöitä, 100 toimihenkilöä ja 360 työntekijää.

Haastattelupäivänä ke. 1.6. tehtaalla työntekijöillä on vaikuttava mielenilmaustilaisuus Turun kauppatorilla, jonne työntekijät saapuivat vapaassa muodostelmassa marssien kaikki yhdessä kertomaan käsityksensä suomalaisesta työmarkkinapolitiikasta. He tulevat yhdessä toimimaan maan hallitukselta niitä toimia, joilla suomalaisen työn alasaajo saadaan loppumaan, ennen kuin **teollisuus Suomessa** loppuu!

Eija Salonen toteaa, että toimihenkilöt ja työntekijät kokevat olevansa samassa, ikävä kyllä ilmeisesti oppaavassa, veneessä. Tunteet ja kokemukset ovat yhteisiä kaikille.

Työntekijät ovat laajana joukkona kohtaamassa globalisaation nurjat puolet ja joutuvat näin yhdessä kantamaan kaikki sen haitat harteillaan, joten heidän tulee kantaa ne yhdessä.

Nyt on siis alkanut Suomen todellinen alasajo. Jona saamme seurata urheilulähetysten välissä. Saamme arvailla, minkä maan lippua milloinkin teollisuutemme salkoihin nyt ja tulevaisuudessa vedetään!!

Leafin pääluottamusmies Raimo Häikiö

Vaikka henki menisi

Jotkut ihmettelevät ja kyselevät, että yksityistetäänkö julkisia palveluja "ihan vaan markkinaliberalistisen ideologian vuoksi?". Vastaus on raadollisempi. Ideologista siinä on kilpailukyky. Se on kapitalistista voitontavoittelua. Sille uhraataan kaikki mahdollinen – niin hyvät, pahat kuin rumatkin. Kilpailukykyyn kuuluvat paitsi yritysten osakekurssit ja voitot myös päiväkodit, koulut, kirjastot, uima- ja jäähallit, terveysasemat ja sairaalat. Niiden määrän ja korkean tason ansiosta meillä on hyvin koulutettu ja terve väestö. Se on edellyttänyt merkittävä julkista mm. verovaroilla hoidettua panosta.

Asiantuntijat tietävät, mutta vaikenevat, että tulevaisuuden globaalissa taloudessa ei ole enää käyttöä sivistyneellä ja korkeasti koulutetulla väestöllä. Vähempikin riittää. Työttömyyskoristaisissa voi olla ilman koulutustakin, eikä koko väestön hyvästä kunnosta ole enää mitään merkitystä ja pitkä ikä on pelkkä taloudellinen rasitus. Molemmat maksavat liikaa. Kirjastoihin, koulutukseen, uimahal-

leihin, terveyskeskuksiin jne. ei kannata uhrata varoja. Niinpä niiden verkostoa harvennetaan ja yksityistetään. Säästyneet rahat käytetään rikkaiden ja yritysten veronalennuksiin, että rikkaat rikastuisivat ja voitot lakkaamatta kasvaisivat.

Loisteliaasta esimerkistä käyvät puhelinlaitokset. Viidesätoista vuodessa niiden yksityistämisen seurauksena puhelinlaskut ovat kolminkertaistuneet. Samantapaisena yksittäisenä esimerkkinä on mm. Helsingissä vanhusten vammaisten kuljetuspalvelut. Taksisetelit korvattiin kimppekyydeillä. Niiden hoito annettiin yksityiselle yritykselle. Kaupunki teki sopimuksen Transmation Oy:n kanssa. Se epäönistui tehtävässään. Ajamattomista ajoista kaupunki kuitenkin maksoi ylimääräistä uskomattomat 1,8 miljoonaa euroa yhtiön voitoksi.

Kaupungin maksama ylimääräinen summa vastaa 200 000 vanhusten ja vammaisten taksumatkaa. Ajamatta metriäkään Transmation sai kaupungilta 150 000 euroa kuukaudessa. Se on siis vienynt vanhuksien ja vammaisten liikkumisesta 16 700 välttämätöntä matkaa kuukaudessa. Se on lisännyt heidän omavastuutaan ja kaventanut leipää, ellei suoras-

taan vähentänyt heidän elinpäiviään.

Meillä Suomessa yli 65 vuotiaita on 16 prosenttia väestöstä ja keskimääräinen elinikä 76 vuotta. Se on merkittävä taloudellinen "rasitus" maailman mahtavimpaan talouteen verraten. USA:ssa väestöä eivät ole verottaneet sodat, eikä niistä ole seurannut Euroopan kaltaisia suuria ikäloukkia. Sen väestörakenne on vakiintunut. USA:ssa yli 65 vuotiaita on 12,5 prosenttia väestöstä ja keskimääräinen elinikä 67,5 vuotta. Tästä luulisi sokean Reetankin näkevän, että maailman rikkaimmassa massa massa kansa elää uskomattomassa köyhyydessä ja että amerikkalainen unelma on pelkkä illuusio.

Kilpailu maailman mahtavimman talouden kanssa vaatii, että väestörakenne koko EU:ssa saadaan kilpailukykyiseksi. Siksi poliititko haluavat meilläkin muuttaa ikärakennetta – odotettavissa olevaa elinikää on lyhennettävä. Ilman sitä viidentoista vuoden kuluttua Suomessa on USA:han verraten yli puolimiljoonaa vanhusta liikaa.

Eliniäksi pätkätöihin, joista kertyy pienet vuosiansiot ja pienet eläkkeet, on jo tuomittu yli puolet työvoimasta. Eläkeuudistus rankaisee kovalla kädellä

(heikentää elinmahdollisuuksia ja lyhentää elinikää) tulevaisuuden eläkeläisiä, mutta lisää reippaasti vakuutusyhtiöiden voittoja. Pienistä eläkkeistä huolimatta se on kustannusrasitus, josta on päästävä eroon!

Mutta sekään ei riitä. Voittojen lisäämiseksi ja väestön elinajan lyhentämiseksi kohti USA:n tasoa vaatii muitakin tehokkaita keinoja. Lisätään koko väestöön kohdistuvia toimenpiteitä. Vähennetään nuorten koulutusta sekä vanhusten hoito- ja sairaalapaikkoja. Vähennetään kirjastoja, päiväkotia ja terveysasemia niin, että ne olisivat mahdollisimman kaukana ja kulku niihin hankalaa. Lisätään lääkkeiden, liikkumisen ja kaikkia muitakin omavastuita. Erilaisin toimin säästyneet (vero) rahat käytetään yksityisiin voittoihin ja kilpailukykyyn kohennukseksi.

Usein sanotaan, että tulevaisuuden vanhuksat ovat entistä terveempiä ja hyväkuntoisia. He eivät tarvitse nykyisenkaltaista hoivapalvelua. Jokainen tulee, miten tulee, toimeen omillaan. Tulevaisuudessa ainoa, joka tarvitsee ja saa julkista tukea, on suurpääoma. Sen globaalille alttarille uhraataan kaikki tieto ja taito, vaikka henki menisi!

Kaikki tietävät, että kilpailu USA:n maailman mahta-

vimman maan kanssa on kovaa. Mutta kuten keskimääräinen elinikä ja vanhusten osuus väestöstä kertovat, se on erityisen kovaa USA:n sisällä.

Neuvostoliitossa oli pahimpina aikoina 30-luvulla työleireillä ja vankiloissa vankeja 610 henkeä sataatuhatta asukasta kohden. Romaanikirjailijat nimittivät tuota NL:n aikaa "vankileirien saaristoksi". Mutta nyt "vankileirien saaristo" on muuttanut Siperiasta Amerikkaan! Tätä nykyä USA:n vankiloissa on 676 vankia jokaista sataatuhatta asukasta kohden, so. 2,3 miljoonaa vankia – ja määrä kasvaa 2-3 prosentin vuosivauhtia. Vangit ja vankilat ovat valtava liiketoimi. Vangit ovat halpaa työvoimaa ja yksityistetyt vankilat tuottavia liikelaitoksia.

Katsottakoon asiaa mistä näkökulmasta tahansa, niin suurituloisten ja yritysten veroja alennetaan sekä julkisia palveluja supistetaan ja yksityistetään kapitalistisen markkinaliberalistisen ideologian nimissä, kansainvälisen kilpailukykyyn ja yksityisten voittojen kasvattamiseksi. Se on osa siitä riistäjän ruoskasta, joka selkämme soittaa!

Kai Konturi

Kymmenen EU- vuoden raskas tilitys

Kun Suomea liitettiin v. 1994 EU:hun, olivat mielenosoittajilla tunnuskina "Kyllä Suomelle - Ei ETA - Ei EY" ja "Ei Euro-ohjuksia". Eipähän ole tilanne kymmenessä vuodessa muuttunut miksikään.

Pekka Tiainen

Suomen 10-vuotisesta EU-jäsenyydestä julkistettiin Valtion taloudellisen tutkimuslaitoksen (VATT) raportti, jossa korostettiin kauden myönteisiä piirteitä ottamatta kuitenkaan kantaa siihen, mikä johtui EU:sta tai jostain muusta asiasta. Vaikka raportissa myös kritisoitiin EU:ta, pyrki media viestimään sen sävyyn "EU 10 vuotta hyvää aikaa". Asiaa voimme tarkastella meitä Suomalaisia kiinnostavien mittarilla kannalta. Niistä ehdottomasti kiinnostavin on kysymys työllisyydestä, taloudesta ja hyvinvointiyhteiskunnasta.

VATT:n ennakoarvio EU:n työllisyysvaikutuksista

Työllisyysvaikutusten osalta VATT teki v. 1992 ennakoivan arvion, joka lähti neljästä tekijästä: maataloudesta, suljetusta taloudesta, korosta ja välillisistä veroista sekä niiden yhteisvaikutuksesta. Maatalouden osalta EU:n hyödyksi arvioitiin maataloustuotannon vähenemistä ja maataloustuotannon tehostuvan, jolloin elintarvikkeiden hinnat laskevat. Suljetun talouden nähtiin tarkoittavan kotimarkkinasektorin, jonka avautuminen kilpailulle johtaa tehostumiseen ja alempiin hintoihin. Korkotason nähtiin alenevan. Välillisen verotuksen harmonisoinnin katsottiin alentavan Suomessa välillisiä veroja, joka laskee hintatasoa. Perusajatuksena oli, että näiden tekijöiden tuloksena seuraa alempi hintataso ja korkeammat reaaliensiot pienemmällä nimellisansoiden korotuksilla. Näin yritysten hintakilpailukyky on alempi, josta seuraa parempi työllisyys. Tällainen oli VATT:n argumentoinnin ydin.

Miten sitten on käynyt

Helsingin Sanomat kysyi silloin kommenttiani, johon vastasin, että maatalouden ja suljetun sektorin avautuminen tarkoittaa rakennemuutosta ja työpaikkojen menetyksiä. Välillisen veron osalta esitin valtion velan olevan tasolla, että verokevennyksiä tuskin voidaan toteuttaa. Näin tässä juuri kävi. Maataloudesta on EU-jäsenyyden aikana hävinnyt puolet työpaikoista. Kerrannaisvaikutuksena sillä on paljon isompi merkitys. "Suljetun sektorin" avautuminen on merkinnyt sen avautumista kilpailulle, joka puolestaan on vähentänyt työpaikkoja, joskin palvelusektori on sitten muutoin lisännyt työllisyyttä. Välillisen verotuksen osalta EU:n tuoma arvonlisävero päinvastoin nosti

välillistä verotusta. Myöhemmin alennettiin kylläkin alkoholin, autojen sekä tupakan verotusta, mikä muiden yhteiskuntapolitiittisten tavoitteiden kannalta on aika ristiriitaista. Sen sijaan Alv-vero on hyvin selkeästi työn vero, eikä työn veron korottaminen alentamalla tupakan ja viinan verotusta ole työllisyyden kannalta mitenkään viisasta politiikkaa. Tämä sama koskee kaiken muunkin työn verotuksen korottamista.

EU:n väitettiin parantavan työllisyyttä, mutta miten kävi?

Vuosikymmen sitten lähdettiin laman pohjalta hyvään työllisyyskehitykseen. Mikä siinä oli EU-jäsenyyden vaikutusta? Vuoden 1994 presidentinvaalien alla työministeriön julkaiseman työllisyysohjelman keskeinen ajatus oli, että Suomen talous on menossa suuntaan, jossa työllisyys paranee kaikissa tapauksissa. Todettiin, että työllisyyspolitiikkaa tehostamalla voi se parantua vielä enemmän. Siksi työllisyyden paraneminen ja sen paneminen EU:n aikaansaannokseksi ei kestä kriittistä arvostelua. Päinvastoin kävi niin, että EU-ratkaisu kiihdytti rakennemuutosta, joka osaltaan sai aikaan sen, että nousuuhdannne ei tuonut työllisyyteen sitä hyötyä minkä se muutoin olisi tuonut. Tämä oli keskeinen tekijä sille, että työttömyyden puolittamisessa epäonnistuttiin. Vaikka työpaikkoja tuli lisää, niitä myös hävisi sellaisella vauhdilla, ettei se kattanut niiden häviöitä. Voidaan siis vahvasti perustella, että ilman EU-jäsenyyttä työllisyyskehitys olisi ollut parempi.

Tullisuojan rakenteen muutoksen vaikutti asioita

Vuonna 1993 työministeriön integraatio- ja työmarkkinointiraportissa todettiin myös, että välillisen verotuksen alentaminen ei toteutune ja maatalouden sekä suljetun sektorin avautuminen on työllisyydelle ongelma. Lisäksi nostettiin pöydälle tullikysymys. Meillä oli aiemmin lopputuotteella korkeampi tulli ja raaka-aineet olivat tullittomia. Tämä suosi jalostamista Suomessa. EU asetti sen päälaelleen. Lopputuotteelle asetettiin alempi tulli kuin raaka-aineelle. Tämä suosii jalostamista muualla kuin Suomessa. Tullivapaus mm. tekstiiliteollisuuden- ja kemianteollisuuden raaka-aineille sekä elektronikan komponenteille muutui. Tullivapaus näillä tuotteilla koski tuontia EU-alueelta, mutta EU-alueen ulkopuolelta tuoduille vastaaville tuotteille asetettiin tullimuurit. Tullivapauden saivat EU:n entisistä siirtomaista eli ns. SLOME- maista

tuodut raaka-aineet. Kun aiemmin oli ostettu raaka-aineita esim. Venäjältä ja Kauko-Idästä, niin nyt niitä siirryttiin ostamaan EU:n entisistä siirtomaista. Tämä tullisuojan rakenteen muutos oli kielteinen asia monille teollisuuden aloille. Nämä asiat nostimme esille, mutta EU-jäsenyys oli poliittinen päätös, eikä näistä haluttu puhua, vaan mm. Ahtisaari presidenttikampanjan yhteydessä väitti EU:n parantavan työllisyyttä.

Pääosa asioista toteutettiin jo ETA-sopimuksessa

Tulee arvioida mikä oli eri ratkaisujen: Euroopan talousalueen (ETA)-, EU-jäsenyyden-, talous- ja rahaliiton-, EU:n itälaajentamisen-, EU:n perustuslain- tai globalisaation vaikutus. Kaupan vapautumiseen liittyvissä rakennemuutosasioissa varmasti suurin tekijä oli EU:n sisämarkkinasopimus. Mutta sisämarkkinahjelma toteutettiin jo ETA-sopimuksella, eli kiihtyvää rakennemuutosta aiheuttavat asiat, toteutettiin jo ennen EU-ratkaisua. Silloin sanottiin, että ETA on vaihtoehto EU:lle ja toisaalta kommentoitiin ETA:n olevan EU:n eteinen, niin tosiasiaa talouden näkökulmasta suurin osa EU-jäsenyyteen liittyvistä asioista tehtiin jo ETA-sopimuksella. EU toi siihen lisäksi ainoastaan maatalouden sääntelyn uudella tavalla, EU:n kauppapolitiikan, uuden tullisopimuksen sekä EU:n budjetirahoituksen ja siihen liittyvät asiat. Lisäksi ennen EU-ratkaisua ETA-sopimuksella tuli ulkomaa-laisomistuksen purku, joka liittyi neljän vapauden periaatteeseen: työvoiman-, pääoman-, palveluiden- ja tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen. Tämä on aiheuttanut myöhemmin suomalaisen yritystoiminnan siirtymisen keskeisiltä osin ulkomaisiin käsiin.

Palveluiden vapaakauppa ei tuo lisää työpaikkoja

ETA-sopimuksella tuli myös palveluiden vapaakauppa. Siksi on yllättävää, että tahot, jotka hyväksyivät ETA-sopimuksen, arvosleivat nyt palveludirektiiviä. Palveludirektiivin on väitetty lisäävän työpaikkoja siksi, että palvelut siirtyvät aina sinne missä ne tuotetaan parhaalla tavalla, ja sitä kautta syntyy tuottavuus-, kilpailukyky- ja työllisyyskykyä. Näissä laskelmissa ei kuitenkaan oteta huomioon, että tuottavuuden nousun ollessa oikein nopeata, ei lisätyöpaikkoja synny kompensoivasti verrattuna siihen, mitä niitä häviää. Lisäksi vapaakauppa-ajattelu ei ota huomioon sitä, että talouden häiriöalttius lisääntyy sitä myöten mitä enemmän pääomat ja kaikki muut saavat liikkua vapaasti. Globalisaatio aiheuttaa talouden turbolenssin t. nopeatem-poisuuden lisääntymistä. Tehdas syntyy nopeasti, mutta voi hävitäkin saman tien. Ja globaalissa yritystoiminnassa ei tarvitse kunnioittaa kansallisia pelisääntöjä, kuten tällaisessa kansallisessa yritystoiminnassa mm. työmarkkinoilla, koska yritykset voi lähteä kävelemään. Äskeisissä Portugalin vaaleissa voitti keskusta-vasemmistolainen suuntaus, mikä aiheutti heti pääomapakoa Portugalista.

Meille kohtalokkain oli rahaliitto-ratkaisu

EU-jäsenyys ja ETA-sopimus eivät vaikuttaneet paljoakaan metalli-

, teknologia- ja metsäteollisuuteen, koska ne toimivat tätä ennen globaalisti maailmanmarkkinoilla. Suomen kannalta keskeisin asia oli talous- ja rahaliitto (EMU). Pääomavaltaisessa tuotannossa, jossa tuotantokustannukset eivät paljoakaan joustaa, viennin kilpailukyyn heikentäessä asiat hoidettiin aikaisemmin devalvaatiosyklien avulla. EMU-oloissa tehtaiden kustannukset viennin "sukeltaessa" eivät voi joustaa. Kun palkkojen osuus pääomavaltaisessa teollisuudessa on pieni, eivät nekään voi EMU:ssa joustaa alaspäin niin, että se hoitaisi kannattavuusongelman. Tämä johtaa rakennemuutokseen, jonka tuloksena pääomavaltainen teollisuus supistuu tai muuttuu toisenäköiseksi. Tämä varoitusta saottiin silloin, mutta EMU-ratkaisua, tätä tärkeintä ratkaisua ei tehty eduskunnan päätöksellä. EU-kansanäänestyksen yh-

teydessä sanottiin, että talous- ja rahaliitto-kysymystä ei vielä ratkaista, vaan siitä tehdään eri päätös. Rahaliittoratkaisu olisi vaatinut perustuslain säätämisyjärjestyksen mukaisen käsittelyn. Se hoidettiin pelkästään hallituksen eduskunnalle antamalla ilmoituksella, vaikka siinä tapahtui Suomen talouspolitiikan ja elinkeinoelämän rakenteen kannalta kaikista perustavanlaatuisin päätös. Sen vaikutus näkyi konkreettisesti vuoden 2000-alun laskuuhdann-teessa, jossa menetettiin 40000 työllisyysuutopaikkaa, koska euro revalvoitiin laskuuhdanteessa 50%. Jos joku olisi joskus esittänyt, että laskuuhdanteessa revalvoitaa 50%, niin "eteläranta" olisi aivan varmasti tullut lankoja pitkin päälle. Aina on vaadittu devalvoitua. Ja jos ei ole devalvoitu, niin se on hoidettu markkinoiden toimesta, kuten kävi 90-luvun laman aikana.

Paperin lakon taustalla pääomavaltaisen teollisuuden kriisi

Euromaailmassa voidaan revalvoida laskuuhdanteessakin, eikä EU-politiikkaan sitoutunut teollisuus valita. Se valittua mieluummin siitä, että paperiteollisuuden työntekijöillä on arkipyhäkorvaus. Paperiteollisuuden lakon ja aieman satama- ja ahtaajalakon taustalla onkin revalvoituneen euron oloissa syntynyt pääomavaltaisen teollisuuden kriisi. Pitkällä aikavälillä se tarkoittaa, että pääomavaltainen teollisuus liputetaan Suomesta ulos, tai se osmaksu toisenlaisen toimintamallin. Se on valinnut tämän jälkimmäisen vaihtoehdon, mikä tarkoittaa mm. erilaisten toimintojen ulkoistamista alihankkijoille. Varsinaiseksi työksi jäisi erilaisten asioiden yhdistäminen, kuten teknologiateollisuudessa tuotteen kokoaminen komponenteista. Masa Yarsin Turun telakka siirtyi jo tällaiseen malliin, jossa eri toiminnot ulkoistetaan erilaisille alihankkijoille ja muille toimijoille. Ammatillitojton näkökulmasta se tarkoittaa Paperiliiton vallan lakkauttamista. Suomen työmarkkinajärjestelmän näkökulmasta se tarkoittaa sen työmarkkinajärjestelmän kaatumista, minkä varassa Suomessa on viime vuosikymmenen hoidettu tulopoliittikkaa ja sen ympärille kytkettyä työeläkejärjestelmää ja sosiaaliturvapolitiikkaa. Se tarkoittaa myös nykyisen työmarkkinajärjestelmän kaatumista, jonka varassa lepää SDP:n valta. Paperiliiton lakossa yritetään horjuttaa olennaisia perusparalelele. Vaikka kiistellään vain arkipyhäkorvauksista, niin kysymys on tämän mallin varpaille astumisesta. Sen poistaminen tarkoittaa sitä, että paperiliitto on valtaansa menettänyt. Peräntyessään yhdessä kohtaa, joutuu se perääntymään monessa kohtaa. Asia on ajautunut pisteeseen, että työnantajapuolella, elinkeinoelämän keskusliiton puolella tuloksia on saatava, että kasvat eivät menisi, on konfliktista aika vaikea päästä ulos.

Paperiteollisuuden malli Thatcherin kynästä

Paperiliiton lakossa mennään aivan tyneen. Kysessä voi olla yleislakko. Silloin voivat myös Ruotsin paperitehtaat pysähtyä, koska siellä paperiteollisuuden työnantajat ovat fuusioiden seurauksena nyt samoja kuin meillä. Hallituksen ei voi asiaan puuttua vaaranantamatta olemassaoloaan. Keskustan työreformikokoulu jo osoitti, että sellaisesta henkilöstä, joka yrittää sekaantua työehtosopimusten yleisistovuuteen, ei voi tulla Suomen presidenttiä. Tilanne muistuttaa Thatcherin yhteenottoa Englannin kaivostyöläisten kanssa. Kaivostyöläiset selättivät 20-luvulla silloisen hallituksen, joka yritti ajaa hintoja alas alentamalla palkkoja. Yritys epäonnistui, jonka tuloksena punta devalvoitiin ja sen jälkeen devalvoitiin kaikki valuutat maailmassa, käytännössä Suomenkin markka. Silloin syntyi maailma, jossa devalvaatiolla ja inflaatiolla hoidetaan kilpailukyyn liittyviä asioita. Devalvaatio on toinen tapa hoitaa työn ja pääoman tulojako. Thatcher päätti testata Englannin kaivostyöläiset, koska se oli silloin vahvin liitto. Hän lakkautti huonommin kannattavat vaiokset ja maksoi korotuksia paremmin tuottaville kaivoksille. Näin hän kykeni jakamaan kaivostyöläisten väen kahtia ja nujertamaan kaivostyöläisten liiton.

Euromaailman lakolla haetaan työväenliikkeen nujertamista

Työnantajat hakevat meillä samanlaista ratkaisua ja testaavat, mistä löytyy työläisten heikko kohta. Mikäli voimasuhdebalanssi ei vielä mahdollista paperiliiton ja ammatyhdistyssliikkeen murtamista, niin sitten haetaan seuraavaa ajankohtaa. Jos paperityöläiset häviävät, niin sitten häviää myöskin. Siksi tässä jo "teroitettiin" satama-ala-/vientilakko-asioita pikkuhiljaa aikaisemmin. Joku ratkaisu tässäkin tullaan tekemään, mutta tämä on selkeästi euromaailman aiheuttama lakko, jossa työnantajat hakevat työmarkkinoilla kovempa otetta ja työllä. He ovat perustaneet tehtaita maailmalle ja siksi heillä on varaa pitää tehtaita jossain kiinni. Globalisoitunut yritys pystyy paremmin hoitamaan näitä kansallisia ongelmia omalta kannaltaan edullisesti ja se heikentää työntekijäpuolen asemaa, mikä korostaa taas työväenliikkeen kansainvälisyyttä. Tämä on oikeastaan EMU- ja euro-projektin kovin kysymys, jossa mennään tämän rakenteen tyimeen.

EMU-käytäntö johtaa umpi- kajaan Pääomavaltaista- ja multa teollisuutta on pönkitty deval-

vaatioilla ja ylläpidetty näin konsensusta. Kun devalvaatiota ei enää EMU-oloissa voida käyttää, on asia

hoidettu yritys- ja pääomaverohelpoituksilla. Mutta kun on kevennetty pääomaverotusta, on lisätty työn verotusta. Siksi työvaltaisessa toiminnassa työn verokilla on korkea. Työnantajan maksamasta työn hinnasta 60 % on sosiaaliturvamaksuja ja erilaisia veroa ja käteen jäävä osuus on 40 %. Tätä on yritetty purkaa. Liberalistisen mallin mukaan alennetaan palkkoja. Jos ongelmaa halutaan ratkaista työehtosopimusten yleissitovuus-mallista käsin, niin pitäisi alentaa työvaltaisen yritystoiminnan verotusta tai sitten tukea työnantajaa työvoimasubventioilla ja työvoimatuuilla. Siksi hallituksen pöydällä on tällä hetkellä työvaltaisen yritystoiminnan verokvynnyspaketti.

Mitä sitten tehdäänkään, sitä rajaa tietty haarukka. Jos työn hinta on 2000 • ja käteen jää kaikkien välillisten verojen vähentämisen jälkeen 800 •, nappaa yhteiskunta välistä 1200 •. Jos työn tuottavuus on vaikka 1500 •, niin semmoista työtä ei ole olemassa, jota näillä ehdoilla voidaan tehdä. Työn verokilla tappaa ne työpaikat ja estää tekemästä työtä, joka ei kata 2000 • tuottavuusvaatimusta. Tämä perustellaan sillä, että työn tuottavuuden pitää olla korkea. Jos työn verokilla alennettaisiin, niin silloin ei tarvitsi puuttua bruttopalkkaan eli työehtosopimusten yleissitovuuteen. Mutta tuntuu olevan aika tiukka paikka löytää siihen ratkaisua. Tämä on seurausta pääomavaltaisen yritystoiminnan tukemisesta. Näin pääomavaltaisessa teollisuudessa on työntekijöiden suhteen hoidettu konsensusta ja vakiinnutettu työmarkkinakonsensus sekä sellainen poliittinen konsensus, missä SDP nykyisellä toimintamallilla on hallituksessa mukana.

Kilpailukyky ratkaistu työliisyyden ja hyvinvoinnin kustannuksella

Suuntautamalla pääomavaltaisen teollisuuden supistamiseen ja työvaltaisen teollisuuden lisäämiseen, muuttuu työmarkkinajärjestelmän koko rakenne ja ajattelutapa. Se tarkoittaa halpatyömallia, jos liberaalisen mallin mukaan alennetaan palkat alle työehtosopimusten yleissitovuuden antamalla niiden joustaa. Ongelma voidaan ratkaista, jos lähdetään aiantamaan verokillaa, kehittämään työvoimatukia ja satsaamaan työvoimakoulutukseen sekä erilaiseen ammatilliseen ja muuhun osaamiseen. Painopiste siirtyy talouden rakenteessa enemmän osaamiseen ja inhimilliseen resurssiin. Ongelman muodostaa siirtymävaihe pääomavaltaisesta rakenteesta tällaiseen rakenteeseen.

Tähän ei EU-jäsenyys ole tuonut ratkaisua, vaan on jatkettu pääoma suosivia verokevennyksiä ja kilpailukykyyn korjaamista pudottamalla palkkojen kansantuote osuutta, mikä oli EU-jäsenyyden ideakin. Kun VATT:n argumentoinnin ydin oli alemmat hinnat, jolla saavutetaan pienemmät nimellisansion korotukset, jolloin voittojen osuus olisi suurempi, niin sitähän tässä juuri oli kysymys. Eli se on kyllä toiminut. Tätä kautta kilpailukykyyn ratkaisemisessa on onnistuttu, mutta se on tapahtunut heikommalla työllisyyden kustannuksella. Eli EU-ratkaisun lopputulema on se, että me olemme työllisyyden ongelmassa tämän EU:n kanssa. Ja se on oikeastaan se asian ydin.

(Toimituksen lyhentämä)

Rauhanturvalakia muutetaan kansalta kysymättä

EU:n taistelujoukkoihin menemisen myötä myös suomalaisten olisi päästävä ulkomaille sotimaan. Siksi Suomen poliittinen johto haluaa muuttaa rauhanturvalakia.

Viime vuoden marraskuussa EU-maat sopivat Brysselissä 13 taistelujoukon perustamisesta. Määrä on selväsi suurempi kuin aiemmin kaavailtu 7-9. Kussakin joukossa on noin 1500 sotilasta. Puolustusministeri Seppo Kääriäinen vahvisti Suomen osallistumisen kahteen taistelujoukkoon. Kyseessä on erittäin merkittävä sotilaspoliittinen päätös, josta ei käyty minkäänlaisia parlamentaarista keskustelua tai äänestystä.

Jos tilannetta vertaa I ja II:n maailman sodan aikaisiin sotilaspoliittisiin liittoihin, joita Suomi teki Saksan kanssa, paljastuu se häikäilemätön vallankäyttö jota maamme yksityinen pääoma käyttää saavuttaakseen tavoitteensa. Olipivat kyseiset liitot kuinka tuhoisia Suomen kansalliselle turvallisuudelle, ei se näytä haittaavan yksityistä monopolipääomaa ajamasta Suomea turvallisuusriskiin. Yhtä paljon kansainvälistynyt kvartaalitalous (pörssi-talous) on todella tuhoisaa kansalliselle taloudelle.

Tämä kuvaa kapitalismin toimintatapoja. Globaali monopolimarkkinatalous on käytännöllisesti katsoen hylännyt kansallisen valtiointituutin tarpeettomana ja esteellisenä. Samoin yksityisen yrityksen funktio ei ole tuottaa työtä, vaan voittoa eli lisäarvoa.

DSL tunnetummaksi

Tampere
Kalevi Wahrman

Demokraattisen Sivistysliiton liittovaltuuston kokous pidettiin lauantaina 21.5.2005 Tampereella Työväen keskusmuseon kirjasto-salissa. Ennen kokousta osallistuttuun seminaariin: Aiheesta Aktiivinen kansalainen ja Freire (sorrettujen pedagogiikka), alustavan puheenvuoron käytti Heikki Kempainen. Toimintasuunnitelma keskusteltiin ja todettiin, että opintokerhotoimintaa tulee edistää. Kirjittain keskustelun pohjalta, että esitetään jäsen- ja yhteistoimintajärjestöille, joilla on lehtiä käytettävissä omaa DSL-palstaa, tai edistetään muulla tavalla kaikkien DSL-opintokerhojen tai tapahtumien tiedottamista. Myös hyväksyttiin esitys presidentin valtaoikeuksia selvittävän materiaalin valmistamiseksi. Samoin päätettiin luomioita erilaisin tapahtumin 100 vuotta suurlakosta 1905.

Vaikka yhteiskunnan (jota kansainvaltion väestö edustaa) merkitys yksityiselle pääomalle onkin pelkkä markkina-arvo, on valtiolla tiettyjä koneistoja, joista on etua ja jopa hyötyä yksityiselle monopolikapitalille. Yksi tällainen instituutio on armeija. Mutta koska Suomessa on kansalliseen turvallisuuteen sidottu varusmiesarmeija, ei se soveltu kansainvälistyneelle yksityiselle pääomalle. Tästä syystä on kaikilla imperialisteilla ollut ja tulee aina olemaan palkka-armeija. Se, millä nimellä milloinkin näitä sotajoukkoja on nimetty, on yhdenkään. Funktio on ollut aina sama, taloudellisten intressien suojele. Imperialistisilla mailla on yleensä ollut asevoimat, jotka on jaettu karkeasti imperialistiseen armeijaan (vakinaisen palkka-armeijaan (Imperial Army)) ja paikalliseen kansalliseen kaartiin (heikoisti varustetut ja koulutetut vapaaehtoisjoukot (Territorial Army)).

Tällaisten kansalliskaartiin, kuten maakuntajoukkojen, merkitys todellisenä turvallisuusvarana on vähintäänkin arveluttava. Ny Suomi on tehnyt erittäin merkittävän sotilaspoliittisen periaatepäätöksen päättäänsä perustaa n. 270-350:nen sotilain palkka-armeijaosaston sidottavaksi laajaan sotilaisliittoon, jonka toimintakenttä on ulkomailta. Osastoja on tarkoitus sijoittaa saksalais-hollantilaisiin ja

ruotsalais-norjalaisiin taisteluyksiköihin. Toimintavalmiudessa suomalaisen yksiköiden on arvioitu olevan vuodesta 2007. Norja on sikäli kiinnostava osapuoli tässä liittoumassa, koska se ei ole edes EU:n jäsen mutta kuuluu NATO:oon.

On mielenkiintoista ettei näköjään suomalaisten (EU:n osavaltiona) joukkojen liittäminen uuteen monikansalliseen sotilasorganisaatioon vaatinut minkäänlaisia lakimuutoksia tai edes keskustelua poliittisessa rakenteessamme, mutta näiden joukkojen toiminta ulkomailta vaatii lakimuutoksia rauhanturvalaissaamme. Ennenkuin sotilasyksikkömme voivat osallistua ulkomailta tapahtuvaan sotilasoperaatioon, eduskuntamme tulee kumota laki, joka velvoittaa YK:n tai Etykin mandaatin operaatiolle. Muutoin Suomi jäisi automaattisesti ulos EU-liittolaisensa kelkasta. Lisäksi toimintavalmiuksia tullaan muuttamaan siten että rauhanturvaamiseen soveltuvia toimintamenettelyjä laajennetaan soveltumaan rauhankäytön nimellä kulkevaan sota-toimintavaltuuteen.

Ylellä on yksi este joukkojemme lähettämälle maailman sotakentille, nimittäin jos lähtövalmius tulee olla vaadittu 5-15 päivää sekä lähtöä ei saa olla estämässä kansallinen parlamentaarinen demokraatia, on kumottava laki, joka sanoo, että eduskunnalla on ainoastaan oikeus päättää joukkojen lähettamisestä. Tällöin kyseiset joukot eivät ole kansallisen päättämättä lähtövalmius tulee olla vaadittu 5-15 päivää sekä lähtöä ei saa olla estämässä kansallinen parlamentaarinen demokraatia, on kumottava laki, joka sanoo, että eduskunnalla on ainoastaan oikeus päättää joukkojen lähettamisestä. Tällöin kyseiset joukot eivät ole kansallisen päättämättä lähtövalmius tulee olla vaadittu 5-15 päivää sekä lähtöä ei saa olla estämässä kansallinen parlamentaarinen demokraatia, on kumottava laki, joka sanoo, että eduskunnalla on ainoastaan oikeus päättää joukkojen lähettamisestä.

Ratkaisuksi alivaltiosihteri Markus Lyrän johtama työryhmä teki esityksen rauhanturvalain muuttamisesta uudella kriisinhallintolalalla, joka kaikkiin osin vaikuttaa pääomapiiriin laatimalla tilaustöitä. Lakiehdotus pyörtää YK:n valtuutuksen edellytyksen niin selkeästi, ettei sitä todellisuudessa edellytetä. Hankkeella pyritään lisäämään maahanmuuttajien suomen kielen taitoja, tietoa ja tiedonhankintamallioikeuksia suomalaisesta yhteiskunnasta sekä näin ehkäistä heidän syrjäytymistään. Samalla tavoitteena on yhteistoiminnan kehittämisen suomalaisen kanssa ja edesauttaa suvaitsevaisuutta. Kokouksesta päätettiin lähettää tukikannanotto paperityöläisille, jossa korostetaan opintotoiminnan merkitystä oman asemansa tiedostamisessa ja sitä kautta merkitystä omien työehtojen puolustamisessa.

Väki Vallaton - pienituloisten etujärjestö perustettu

Helsingissä aloittaa toimintansa pienituloisten etujärjestö nimeltä Väki Vallaton. Paperit on jo jätetty yleisyhteistyörekisteriin rekisteröintia varten.

Yhdistyksen tarkoituksena on edistää toimeentulo-ongelmien parissa sinnittelevien kansalaisten hyvinvointia ja parantaa heidän henkistä, fyysistä, sosiaalista ja taloudellista tilannetta. Yhdistys edistää yksilön oman elämän hallintaa ja toimii yhdessä eri tahojen sekä vailla vakinaista työtä elävien kanssa näiden ongelmien ratkaisemiseksi.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin Rafael Lehtinen, varupuheenjohtajaksi Markku Sundell ja sihteeriksi Leena Brunberg. Jäsenmaksu on 5 euroa per vuosi ja tilinumero on Nordea 120030-65607. Muista ilmoittaa yhteystietosi maksun yhteydessä.

oma kansliapäällikkö Jarmo Viinanen.

Eduskunnan päättävällä uskotavuuksella joukkojen lähettämiseen operaatioihin ulkomaille voi pitää kyseenalaisena sen ollessa ennalta sovittua. Kun ottaa huomioon jälkikäteen käydyt parlamentaarisen keskustelun jo tehdyistä päätöksistä ottaa osaa EU:n nopeatoiminnan joukkoihin, voidaan käytyä keskustelua pitää tekopyhänä saivarteluna, jolla pidettiin yllä teatteria jota kutsutaan parlamentaariseksi demokraatiaksi. Lakiehdotus sallii osallistumisen täysin sota-toimintoihin toteutettaviin rauhankäytön toteuttamiseen, johon viittaava YK:n artikla 42 poistettiin.

On kyseenalaista turvallisuuspolitiikka purkaa kansallista puolustusvalmiutta ja siirtää siitä "vapautuvat" varat ja resurssit palvelemaan ylikansallisten sotilasorganisaatioiden iskuikykyä. Puolustusvoimien komentaja amiraali Juhani Kaskaala ilmoitti puhussaan 17:nen maanpuolustuskurssin avajaisissa, että "Puolustusvoimien on pakko suunnata supistukset ydintoimintoihinsa eli operatiiviseen valmiuden ylläpitoon ja koulutukseen. Erityisesti kertausharjoitusten peruminen lähes tyystin kahdeksi vuodeksi tulee iskemään syvän loven puolustusvalmiuteemme. Arvaamattomia vaikutuksia voi olla myös lentotuntien ja alusvuorokausien vähentämisellä."

Suunnitteilla olevan raskaan kuljetuskaluston hankinta palvelee ainoastaan EU:n joukkojen nopeaa mobilisointia ja liikkuvuutta. Lähtövalmiudessa tulee ilmoivoisemme torjuntahävittäjät olemaan valmiita operoimaan vieraiden sotilasorganisaatioiden alaisuudessa. Tähän viittaa englannin kielen ottaminen ilmoivoimien operatiiviseksi kieleksi. Tähän liittyy myös Suomessa toukokuussa käyty suuri ilmasotaharjoitus ADEX05, jossa useat EU- ja Nato-maat käyttivät Pirkkalan ja Kauhavan lentokenttiä harjoituskenttinään.

Janne Rahikainen

Meidän pienituloiset on jätetty heitteille, ja siksi meidän on aika järjestäytyä omaan järjestöön omia etujamme ajamaan - niinhän kaikki muutkin tekevät. Tarkoitus on painostaa poliittisia päättäjiä tekemään parempia päätöksiä. Suunnitelmissa on järjestää yhdessä muiden järjestöjen kanssa näkyvää toimintaa kesän jälkeen. Olemme uskonnollisesti ja poliittisesti sitoutumaton kansalaisjärjestö, missä on tilaa erilaisille näemyksille ja vilkkaalle keskustelulle. Tärkeintä on kuitenkin aina asettuminen pienituloisen ihmisen puolelle.

Toiminta alkaa Helsingissä ja toivottavasti samanlaisia toimintaryhmiä syntyy myös eri puolella Suomea.

Rafael Lehtinen

Erillissota liittosuhteessa Saksaan (2)

Timo Nieminen, Esko Koivisto

Artikkelin edellisessä osassa todettiin presidentin lähteneen tällä lausunnonaan ulkoistolaisten ja uudenlaisen historiankirjoituksen keulakuvaksi, eikä hänen näkemysensä erillissodasta perustu vähäisimpiinkin tosiasioihin!

Viime Kansan äänessä erillissotakysymyksen käsittely aloitettiin vuoden 1918 sisällissodasta, jonka osapuolina veristä luokkasotaa kävivät työläiset ja torpparit vastassaan omistavan luokan eri kerrokset. Suurten omaisuuksien omistajien voiton ratkaisivat viime kädessä keisarillisen Saksan vakinaiset sotajoukot, jotka oikeistolainen ns. Vaasan hallitus oli kutsunut maahan. Ilman vastavaroisuutta ei keisarillinen hallitus ollut kuitenkaan Itämeren divisioonaansa Suomeen lähettänyt vaan Svinhufvudin valkoisen hallitus oli maksuksi avusta sidottu sopimukseen, joka merkitsi Suomen politiikan ja talouselämän asettamista palvelemaan pysyvästi Saksan etuja.

Neuvostoliiton kosketukset ja suomalaisen diplomatian lapsekkuus

Lehden edellisessä numerossa käytiin myös läpi Hitlerin valtaannousun jälkeistä aikaa (1933-) Suomen ja Saksan välisissä suhteissa ja todettiin Suomen niin valtiollisten kuin sotilaallistenkin johtomiesten "vehkeilleen" aivan avoimesti Suomen liittämiseksi Saksan rintamaan tulevassa suursodassa, jonka puhkeaminen ei näyttänyt olevan kaukana.

Tällaisessa, suomalaisten itsensä synnyttämässä, vähintäänkin epäluottamusta merkitsevässä ilmapiiirissä neuvostohallitus lähestyi diplomaattista tavallisen käytännön mukaan epävirallisesti ja vailla merkittävää asemaa olevan henkilön kautta Suomen hallitusta. Huh-tikuussa 1938 Neuvostoliiton Helsingin lähetystön toinen lähetystösihteeri Boris Jartsev kääntyi useammankin korkeassa asemassa olevan suomalaisen puoleen pyytien näitä välittämään neuvostojohdon viestin keskustelukumppaniensa ministeritasoisille esimiehille.

Jartsevin tuoman sanoman ydin oli, että "Neuvostoliiton hallitus tahtoo kunnioittaa Suomen itsenäisyyttä ja alueellista koskemattomuutta, mutta samalla se on täysin vakuuttunut siitä, että Saksalla on niin laajoja hyökkäysaikaista Neuvostoliittoa vastaan, että saksalaisten armeijain äärimmäisen vasemman sivustan tarkoituksena tulee olemaan nousta maihin Suomessa ja täältä käsin jatkaa hyökkäystä Neuvostoliittoa vastaan. Tällöin nousee kysymys, miten Suomen hallitus tulee suhtautumaan näihin Saksan aikeisiin. Jos Saksa saa rauhassa suorittaa nämä operaatiot Suomessa, ei Neuvostoliitto tule jäämään rauhassa odottamaan saksalaisten saapumista Rajajoelle vaan se tulee itse siirtämään sotavoimansa niin kauaksi Suomeen kuin mahdollista, jolloin saksalaisten ja neuvostoliittolaisten sotavoimien taistelut tulevat tapahtumaan Suomen alueella. Jos sen sijaan Suomi asettuu vastustamaan saksalaisten maihinnousua,

Presidentti Tarja Halonen sai viime maaliskuussa aikaan melkoisen polemiikin, kun hän Ranskan ulkopoliittisessa instituutissa pitämässään puheessa lausui mm. seuraavaa: "Myös viisi vuotta myöhemmin, kesällä 1944, kykenimme pysäyttämään puna-armeijan yritykset valloittaa Suomi. Maatamme ei miehitetty missään vaiheessa, ei sodan aikana eikä sen jälkeen. Menetimme osan maastamme, mutta saavutimme torjuntavoiton. Säilytimme itsenäisyytemme sekä demokraattisen poliittisen järjestelmämme ja taloudellisen järjestelmämme. Meille maailmansota merkitsi erillissotaa Neuvostoliittoa vastaan, eikä meille syntynyt kitollisuudenvelkaa muita kohtaan."

Hitler kävi Suomessa tervehtimässä Mannerheimia tämän 75-vuotispäivänä 4.6.1942. Vastavaroisesti Mannerheim kävi kesällä 1942 tervehtimässä Hitleriä Saksassa. Kuva tältä vierailulta.

Neuvostoliitto tarjoaa Suomelle kaikkea mahdollista taloudellista ja sotilaallista apua sitoutuen sodan jälkeen vetämään joukkonsa pois Suomesta."

Pääministeri Cajanderin vastaus oli julistuksenomainen vakuutus, että "Suomi ei sallisi sellaista puolueettomuutensa loukkausta, jota Saksan tukikohtien perustaminen Suomen alueelle merkitsisi". Jartsev palasi yhä uudelleen kysymykseen, miten Suomi takaisi puolueettomuutensa. Jartsev korosti, että "neuvostohallitus ei pelkää Suomea, mutta se pelkää, että Suomen mahdollisuudet koskemattomuutensa puolustamiseen eivät riitä estämään Saksaa toteuttamasta suunnitelmiaan". Elokuuhun 1938 mennessä neuvostohallituksen ehdotukset saivat konkreettisen muodon: "Jos Suomi ei katsonut voivansa allekirjoittaa salaista sotilaallista sopimusta sen tulisi jättää Neuvostoliitolle kirjallinen sitoumus, että se torjuisi jokaisen Saksan taholta tulevan hyökkäyksen ja pyytäisi Neuvostoliittoa sotilaallista apua. Neuvostoliitto takaisi vastapalvelukseksi Suomen koskemattomuuden ja varsinkin sen rajat, antaisi Suomelle apua edullisin ehdoin ja tekisi Suomen kanssa sekä maataloudelle että teollisuudelle edullisen kauppasopimuksen." Kysyttäessä mitä Neuvostoliitto tarkoitti sotilaallisella avulla Jartsev selitti, että "hänen hallituksensa ei ollut ajatellut lähettää joukkoja Suomeen tai ryhtyä muihin sellaisiin

toimiin, jotka saattaisivat olla kiusallisia Suomen hallitukselle. Pääasiana oli aseiden hankkiminen ja merirajan suojaaminen".

Suomen hallitus torjui ministereidensä kautta kaikki Jartsevin ehdotukset!

Aikana, jolloin Saksa oli tunkeutunut Itävaltaan, ja jolloin Tšekkoslovakian alueet olivat Hitlerin vaatimustilalla, puhuivat suomalaiset ministerit vain Jartsevin esitysten ristiriitaisuudesta Suomen harjoittamaan puolueettomuuspolitiikkaan nähden ja miten ne toteuttuina loukkaisivat Suomen puolueettomuutta.

Myöhemmin sotien jälkeen, aina näihin päiviin saakka, on näistä lähetystösihteeri Jartsevin kosketuksista pyritty suurissa tiedotusvälineissä ja oppikirjoissa joko väikeneämään tai on selitetty niiden arvottomuus siksi, ettei niiden esittäjänä ollut lähettiläs-tasoinen henkilö. Nämä selittelijät osoittavat väitteillään, ettei heillä ole halua ymmärtää kansainvälisen diplomatian toimintatapoja. On nimittäin kohteliasta arkaluonteisten asioiden kohdalla tunnustella maaperää ensin salassa ja vailla korkean aseman sisältämää virallisuutta. Näin annetaan toiselle osapuolelle vapaus harkita asiaa rauhassa sen joka

puolelta ennen mahdollista virallista neuvottelukeskustusta.

Virallinen yhteydenotto ja suomalaisen diplomatian haaksirikko

Seuraavana talvena, maaliskuussa 1939, neuvostohallitus teki uuden yhteydenottoyrityksen, tällä kertaa Suomen Moskovan-lähettilään välityksellä. Neuvostoliitto pyysi Suursaaren vuokraamista 30 vuodeksi ja neljän Leningradin sisääntuloväylien ulkopuolella sijaitsevan Suomenlahden saaren luovuttamista vaihdossa, jossa Neuvostoliitto antaisi Suomelle alueita mantereelta. Tähänkin esitykseen Suomen hallitus antoi välittömästi kieltävän vastauksen.

Muutamaa viikkoa myöhemmin Neuvostoliiton entinen Helsingin-lähettiläs Boris Stein toi asian uudelleen Suomen hallitukselle. Kerrotaan marsalkka Mannerheimin saaneen tietää Steinin ehdotuksista ja omien sanojensa mukaan "kehottaneen hartaasti ulkoministeri Erkköä, pääministeri Cajanderia ja presidentti Kalliota suostumaan venäläisten esitykseen". Mannerheimin kerrotaan omien sanojensa mukaan perustelleen kehoitustaan sillä, että "ko. saarien arvo oli Suomelle vähäinen, eikä niitä voitaisi puolustaa, mutta Venäjälle niillä oli sitä vastoin todellista merkitystä, sillä ne suljivat tien Kronstadtin laivastotukikohtaan. Suomen pitäisi yrittää käyttää tätä valttia hyväkseen ja pelata sillä".

Kerrotaan edelleen, että Mannerheim olisi tarjoutunut panemaan itsensä alttiiksi maassa vallitsevan yleisen mielipiteen saamiseksi asialle myönteiseksi ja jopa ehdottaneen hallitukselle, että "Suomelle olisi edullista tarjoutua siirtämään Pietaria lähinnä olevaa rajalinjaa kunnollista korvausta vastaan muutamaa peninkulman verran lähemmäksi". Omien sanojensa mukaan Mannerheim "oli varoitunut vakavasti maan hallitusta antamasta suurlähettiläs Steinin matkustaa Helsingistä tyhjin käsin".

Joko marsalkan muistikuvat on myöhemmin kirjoitettu sodan lopputuloksen takia kaunisteltuun muotoon tai sitten, ehkä hieman uskotavamminkin, Mannerheimin ei annettu vaikuttaa johtavien poliitikkojen jo valitsemaan hyökkäyssota-suunnitelmaan. Jälkimmäistä vaihtoehtoa puoltaa se, että Mannerheim ei kuulunut ulkopoliittiseen johdon "ensiksi informoitaviin". Kun Mannerheim puolustusneuvoston puheenjohtajana ei saanut oikeata tietoa Suomen aseman kehitymisestä niin ei ole ihmeteltävää, että eduskunta jätettiin täysin tietämättömäksi Steinin käynnin tarkoitukseksi.

Tosiasia joka tapauksessa oli, että 6.4.1939 Stein matkusti Suomesta saamatta asialleen mitään vastakaikua. Aikana, jolloin Iso Britannia ja Ranska olivat Münchenissä jakanet Tšekkoslovakian Saksan haluamalla tavalla, ja jolloin Hitler oli voimansa tunnossa avaamassa hyökkäyksiä itään saattoi Suomen hallituksen yksioikoinen suhtautuminen Neuvostoliiton esityksiin merkitä vain yhtä asiaa: Suomi havitteli sotaa Neuvostoliiton

alueiden valtaamiseksi ja oli siinä tarkoituksessa valmis liittoutumaan minkä tahansa Neuvostoliiton vihollisen kanssa! Suomalaiselle diplomatialle tarjoutuneet ensimmäiset mahdollisuudet oli näin ajettu tietoisesti karille!

Yhteydet Saksaan ennen II maailmansodan puhkeamista

Suomen hallituksen sisäpiiri saattoi myöhemmin puolustaa neuvostohallituksen kosketusten suhteen harjoittamaansa salaamista sillä, että Jartsev nimenomaan oli toivonut ehdotustensa pitämistä vain pienen piirin sisäisenä asiana. Tähän puolusteluun sopii kuitenkin huonosti, että se mitä Suomen eduskunta ei saanut tietää, sitä ei kuitenkaan pidetty salassa saksalaisilta! 14.3.1939 ulkoministeri Erkkö informoi Saksan lähettilästä neuvostohallituksen ehdotuksista ja siitä, että Suomi oli torjunut ne. Samoin Erkkö kertoi lähettiläs Blücherille Steinin yrityksestä jatkaa neuvotteluja.

Suomen provokatorinen toiminta kesällä 1939

Keväällä 1939 sodanuhka Euroopassa kasvoi yhä! 15. maaliskuuta Tšekkoslovakian tasavallasta se osa, joka jäi Münchenissä jäljelle, lakkasi olemasta. Hitler sai haltuunsa ensimmäisen ei-saksalaisen valtion, ja vieläpä pelkällä painostamisella. Saksan hyökkäystie itään oli auki!

Tällaisessa tilanteessa Suomi aloitti kiireiset Karjalan Kannaksen rintamalinnoitusten vahvistamistyöt. Työhön osallistunut tuhatpäinen, vapaaehtoinen ylioppilaskoukko lauloi pilkkalauluja, joiden sisältönä oli, että Neuvostoliitto murskattaisiin pian Hitlerin, Mussolinin ja Japanin voimin. Valmistuvin uusiin linnoituslaitteisiin maalaattiin Neuvostoliiton vastaisia iskulauseita, joista Neuvostoliiton suurlähetystö esitti vastalauseensa.

Joskin ylioppilaiden aikaansaamat provokaatiot voitoin vielä yrittää panna nuoruuden vallattomuuden tiliin niin sama ei missään tapauksessa ollut mahdollista ylimmän valtiollisen ja sotilaallisen johdon toimien kohdalla.

Kesäkuun 30. päivänä Saksan yleisesikunnan päällikkö kenraali Halder vieraili Helsingissä Suomen hallituksen vieraana. Hänelle luovutettiin useita korkeita kunniamerkkejä ja ulkoministeri Erkkö piti puheen, jossa "tähdennettiin sitä hyväntahtoisuutta, jota Saksan armeija oli osoittanut Suomelle

Mannerheim Hermann Göringin vieraana Saksassa kesällä 1942

Jatkuu sivulla 11...

Neuvostoliiton merkitys ihmiskunnalle (3)

Heikki Männikkö

Neuvostomaa muuttui laadullisesti

Toisen viisivuotissuunnitelman aikana (1933-1937) Neuvostoliitto kehittyi sosialistiseksi teollisuusvaltioksi. Tämän kauden tärkein tehtävä oli kansantalouden tärkeimpien alojen uudelleenrakentaminen. Sähkövoiman tuotanto lisääntyi viisivuotiskaudella 2,6-kertaiseksi. Maa saavutti 30-luvulla suurta edistystä kaikilla elämäntarvealueilla. Entisistä syrjäseuduista kehittyi teollistuneita sosialistisia tasavaltoja, kun toisen viisivuotissuunnitelman aikana kiinnitettiin huomio näiden alueiden kehittämiseen. Tärkeä merkitys oli tietoliikenne- ja kulkulaitoksen uudelleenrakentamisella. Rakennettiin rautateitä, vesireittejä sekä maanteitä, jolloin kyettiin järjestämään yhteys maan tärkeimpien keskusten välille. Kehitettiin rautametallurgiaa rakentamalla mm. Magnitogorskin ja Makejavkan tehtaat ja siirryttiin käyttämään pääsääntöisesti omaa metallia.

Tällä kaudella valmistui 4500 uutta suurta tuotantolaitosta. Näitä olivat mm. konepajat Uralilla ja Kramatorskissa, Tšeljabinskin traktoritehdas sekä Jefremovskin kautsutehdas. Erittäin voimakkaasti kehittyi koneenrakennus. Tämä loi perustan maatalouden kehittämiseksi ja v. 1937 kolhooseilla oli 450.000 traktoria ja 129.000 leikkuupuimuria ja maatalouden kollektiivisointi saatiin loppuun. Samana vuonna maatalouden kokonaistuotanto oli yli 1,5-kertainen vuoden 1932 tasoon nähden.

Neuvostoliitosta johtava Euroopan teollisuusmaa

Kolhoosilaisten ja työläisten palkat kohosivat toisella viisivuotiskaudella runsaasti, vähittäistavaranvaihto kasvoi vuoteen 32 verrattuna kolminkertaiseksi ja tuotteiden säännöstelystä luovuttiin v. 1934. Syntyi uusi tilanherroista vapaa kollektiivitalonpoikaisto sekä teknisesti osaava työväenluokka.

Korkeakouluissa opiskeli 542.000 opiskelijaa, mikä oli runsaat viisinkertainen määrä vuoteen 1913 verrattuna ja enemmän kuin Englannin, Saksan, Ranskan ja Italian korkeakouluissa. Nopeimmin kehittivät entiset Venäjän keisarikunnan syrjäseudet. Esimerkiksi Kazahstanin, Tadžikistanin, Turkmenian, Uzbekistanin, Kirgisian, Azerbaidžanin, Armenian, Moldavian, Liettuan ja Valko-Venäjän alueilla ei aiemmin ollut korkeakouluja, mutta v. -40 näiden maiden korkeakouluissa opiskelijoita oli lähes 100.000. Vuoteen 1938 Neuvostoliitosta tuli teollisuuden suhteen johtava maa Euroopassa ja toinen maa koko maailmassa.

Kolmas viisivuotiskausi sodan varjossa

Euroopassa imperialismi valmisteli sotaa ja Neuvostoliitto kävi kilpajuoksua ajan kanssa. Tärkeintä oli nostaa maatalous ja raskas teollisuus tasolle, joka kestää imperialistien hyökkäyksen. Tämän ymmärsi koko neuvostokansa.

Puolueen 18. edustajakokous hyväksyi kolmannen viisivuotissuunnitelman (1938-1942). Suurta huomiota kiinnitettiin puolustus-teollisuuden kehittämiseen. Vuosina 1934-39 puna-armeijan miesvahvuutta lisättiin kaksinkertaiseksi ja

Kansan äänen numerossa 1/05 aloitimme artikkelisarjan "Neuvostoliiton merkitys ihmiskunnalle". Vaikeista alkuvaiheista: ulkomaiden interventioista ja kansalaissodasta huolimatta talouselämä saavutti vuoteen -26 mennessä sotaa edeltäneen tason. Traktoreiden, autojen, lentokoneiden, maatalous- ja työstökoneiden tuotanto aloitettiin 30-luvun alkuvuosina. Goelro-suunnitelmaa (sähköistämissuunnitelmaa) ja maatalouden kollektiivisoitua toteutettiin menestyksellisesti ja Neuvostoliiton ulkopoliittinen merkitys kasvoi. Mutta sosialismin vastavoimat heräsivät ja fasistien aloittama maailmansota pakotti neuvostovallan jälleen siirtymään sotatalouteen.

Natsi-Saksan hyökkäystä nousi torjumaan koko neuvostokansa. Miljoonat ja taas miljoonat ihmistä osallistuivat mm. linnoitustöihin.

aseistusta kehitettiin määrän ja laadun osalta.

Vuonna 1940 sähkön tuotanto oli kasvanut vuoteen 1913 nähden 24-kertaisesti ja koneenrakennus- sekä metalliteollisuus 35-kertaisesti. Työläisten määrä lisääntyi 34 miljoonaa. Maatalous kehittyi ja v. 1940 kollektiivi- ja valtiotiloilla oli 531.000 traktoria, 182.000 leikkuupuimuria ja 22.000 kuorma-autoa. Kolmannella viisivuotiskaudella v. 1940 Neuvostoliitto oli voimakas teollisuus- ja maatalousvaltio. Maa oli saavuttanut kansainvälisissä suhteissaan hyvin merkittävän aseman.

Tätä edesauttoi Neuvostoliiton laaja diplomaattinen toiminta Fasismin vastaisen liiton luomiseksi. Kolmatta viisivuotissuunnitelmaa ehdittiin toteuttaa kolme vuotta, kun Saksa liitollaiseen (Italia, Suomi, Romania ja Unkari) 22.6.1941 hyökkäsi Neuvostoliittoon.

Maan talouden kääntäminen sotataloudeksi ja siirto itään

Neuvostoliiton viholliset olivat sodan syytystä vahvempia. Mutta Neuvostoliitolla oli sosialistinen talousjärjestelmä ja se teki mahdolliseksi mobilisoida maan taloudelliset resurssit vastaamaan sotajan vaatimuksia.

Viikon kuluttua sodan alkamisesta hyväksyttiin sota-ajan taloussuunnitelma vuoden 1942 loppuun saakka ja tuotantovoimien perusta siirrettiin itään. Metallurgiaa sekä muuta raaka-ainetuotantoa oli jo sijoitettu maan itäosiin. Luotiin hyvin järjestetty suunnitelmallinen sotatalous.

Neuvostoliiton itäisistä alueista tuli puolustuksen tukialueita, jotka toimivat rintamalle aseita, ampuimia ja elintarvikkeita. Maan itäosiin evakuoitiin rautateitse rintaman läheisyydestä 1960 suurta tehdasta sekä rakennettiin 3500 puolustuksen kannalta merkittävää tuotantolaitosta. Puolueen keskuskomitea ja valtion puolustuskomitea huolehtivat paikallisten puolue-, neuvosto-, ammattiliitto- ja nuorisjärjestöjen avulla kansantalouden organisoinnista sota-ajan vaatimuksia vastaaviksi. Monet tuotantolaitokset evakuoitiin ja asennettiin paikoilleen

jopa 1-2 kuukaudessa ja niiden teollisuustuotanto saavutti sodan alkamista edeltävän tason 3-4 kuukaudessa. Kun parhaassa työssä olevat miehet ja naiset lähtivät rintamalle, palasivat tehtaaisiinsa eläkkeellä olevat veteraanityöläiset.

Heidän johdollaan omaksuivat työläisen ammatin naiset ja nuoret, jotka eivät olleet rintamalla. Kansantalouden siirtäminen sodan oloihin suoritettiin vuoden 1942 puolivälin mennessä. Vihollisen miehittämällä alueella sijaitti ennen sotaa 50 % maataloudesta sekä 33 % teollisuudesta. Kolhoosilaiset raivasivat Siperiaan 11 miljoonaa hehtaaria uutta viljelysmaata, jolla korvattiin miehitettyä viljelysmaata.

Sodan ensimmäiset kuukaudet ja salam sodan loppu

Voimakkaan armeijansa turvin Saksa suoritti valloituksensa Euroopassa nopeasti. Hyökätessään Neuvostoliittoon Saksa sai huomata sodan ensi tunneista lähtien, että nyt vastassa oli erilainen vihollinen. Neuvostojoukot taistelivat jokaisesta metrillä viivyttyä vihollista.

Länsi Eurooppaan hyökätessään Saksa sodanjohto luotti siihen, että aina löytyi ns. "viides kolonna", joka asettui tukemaan fasistista hyökkääjää. Sellaista ei Neuvostoliitosta löytynyt.

Saksan sotatalous luotiin kauan ennen sodan alkua ja siksi fasisteilla oli ylivoimainen sotakoneisto. Tilanne oli neuvostojoukoille hyvin epäedullinen ja vihollinen eteni nopeasti itää kohti. Ensimmäinen tehtävä oli vihollisen pysäyttäminen. Kaikilla fasistien etenemissuunnilla rakennettiin portaittain puolustuslinjoja, joilla kyettiin ratkaisevasti hidastamaan vihollisen etenemistä. Rakennustöihin osallistui 10 miljoonaa ihmistä, mutta näin voitettiin aikaa. Neuvostojoukot tarvitsivat aseistusta ja siinä vaiheessa tehtaat olivat "pyörien päällä".

Vihollinen eteni kaikilla pääsuunnilla Leningradin, Moskovan ja Kiovan suuntaan. Leningradin hyökkäävällä vihollisella oli suuri ylivoima. Ankarien taistelujen jälkeen se pääsi lähelle Leningradia, mutta ei onnistunut murtamaan kaupungin puolustuslinjoja. Hyökkääjälle jäi

ainoaksi keinoksi piirtää kaupunki tarkoituksenaan sen näännyttäminen nälkään ja murskaaminen voimakkaalla tykistö- ja ilmatulella.

Moskovan suunnalla vihollinen pysäytettiin 10.7.-41 Smolenskin länsipuolelle ja ns. Smolenskin taisteluja käytiin 10.9.-41 saakka. Smolenskissa puna-armeija kykeni ensi kerran pysäyttämään saksalaisjoukot ja pakottamaan ne puolustukseen. Näissä taisteluissa neuvostojoukot suorittivat monia menestyksellisiä vastahyökkäyksiä.

Kiovan suunnalla vihollisen suuret moottoroidut joukot pääsivät Kiovan läheisyyteen 11.7.-41. Ankaria taisteluja käytiin 70 päivää. Saksalaiset kykenivät saartamaan kaupungin pohjoisesta ja etelästä, jolloin Ukrainan pääkaupunki luovutettiin viholliselle. Saksan etenemisestä huolimatta nämä sodan ensi kuukaudet osoittivat, että vihollinen voidaan pysäyttää.

Taistelu Moskovasta

Nopea voitto näytti karkaavan fasisteilta käsistä. Siksi he päättivät suunnata ratkaisevan iskun Moskovaan vastaan. Tästä muodostui yksi toisen maailmansodan suurimmista taisteluista.

Moskovaan suunnattua hyökkäystä varten fasistit keskittivät 77 divisioonaa (n.1,1 milj. sotilasta), mistä 14 oli panssari- ja 8 moottori divisioonaa. Aseistuksenaan fasisteilla oli 14.000 tykkiä ja kranaatin-

heitintä, 1700 panssarivaunua ja 950 lentokonetta.

Puna-armeijalla oli tätä voimaa vastassa 95 neuvostoliitolaista divisioonaa (800.000 sotilasta), 680 tykkiä ja kranaatinheitintä, 780 panssarivaunua (joista 140 raskasta) sekä 540 lentokonetta. Saksalaisten Moskovaan vastaan suunnattu "Taufun"-hyökkäys alkoi 2.10.-41.

Ylivoimallaan saksalaiset joukot mursivat puna-armeija puolustuksen tärkeimmällä suunnalla ja pääsivät noin 80-100 km päähän Moskovasta. Moskova puolusti kaupungin koko aikuinen väestö. Lyhyessä ajassa rakennettiin 1500 km panssareiteita sekä rakennettiin 30.000 tulikorsua ja betonipesäkettä. Paikallisissa ilmatorjuntayksiköissä palveli 600.000 ihmistä.

Fasistit aloittivat uuden hyökkäyksen 15.-16.11.-41. Taistelut olivat hyvin ankaria ja fasistien panssarikiilat raivasivat esteiden lävitse tietä joukoilleen. Moskovan puolustajilla oli asetta panssareita vastaan useinkin vain käsikranaatteja, polttopulloja ja panssariatorjuntakiväärejä. Mutta vihollinen menetti huomattavan osan panssarivaunuistaan ja jalkaväestään ja fasistien hyökkäys sammui Moskovan portteille.

Välittömästi tässä vaiheessa neuvostojoukot siirtyivät suoraan vastahyökkäykseen ja ratkaisivat vaikean sotateoreettisen kysymyksen siirtymä ilman strategista tautoa puolustuksesta vastahyökkäykseen.

Moskovan lähellä aloitettiin fasistijoukkojen nurjuttaminen. Se toteutettiin menestyksellisesti, fasisteille aiheutettiin raskaita tappioita ja se ylönnettiin 120-350 km päähän pääkaupungista.

Kääne sodassa

Fasistien voittamattomana pidetty armeija kärsi Moskovan luona ensimmäisen suuren tappion toisessa maailmansodassa. Se aiheutti Hitlerin esikunnassa pakokauhua. Salam sodan suunnitelma oli haudattu.

Voitto Moskovan edustalla kehittyi puna-armeijan yleiseksi hyökkäykseksi koko rintamalla jatkuen huhtikuuhun 1942. Sen aikana puna-armeija vapautti vihollisista Moskovan, Tulan ja Rjazanin alueet sekä saavutti menestyksiä Leningradin, Kalinin, Orelin, Kurskin ja Harkovan alueilla sekä Krimillä. Syksyn -41 ja kevättalven -42 taistelut muodostivat käänteen sodassa.

Tärkeintä on kuitenkin huomata, että voitto Moskovan luona ei ollut sattuman tulosta vaan sen perustana oli Neuvostoliiton sosialistinen järjestelmä. Sota fasistista miehittäjää vastaan oli sotaa, johon osallistui koko kansa.

Neuvostoliitto rakensii menestyksellisesti jo ensimmäisistä 5-vuotissuunnitelmista lähtien teollista perustansa eikä sen vahvistumista edes sota pysäyttänyt.

Kuvassa Uralilla sijaitsevan Magnitogorskin masuuni.

Pekka Tiainen puhui Helsingin Tokoinrannassa järjestetyssä Vappujuhlassa.

Euroopan unionin perustuslakiluonnosesityksen mukaan, suora lainaus: "Tämä perustuslaki, sekä lainsäädäntö, jota unionin toimeilimet antavat käyttäessään sille annettua toimivaltaa, ovat ensisijaisia jännevaltojen toimivaltaan nähden. Näin lukee perustuslain 1. luvun 6.ssa artikkelissa. Toisin sanoen Euroopan unionin perustuslaki asettaa EU:n päätökset Suomen eduskunnassa tehtävien päätösten edelle. Jos näiden päätösten välillä on ristiriita, voimassa on EU:n tekemä päätös, ei enää Suomen eduskunnan tekemä päätös. Edelleen perustuslain mukaan: "Unionilla on toimivalta määrittellä ja toteuttaa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, mihin kuuluu yhteisen puolustuspolitiikan asteittainen määrittely".

Meille on sanottu, että Euroopan unionissa Suomi olisi vielä sotilaallisesti liittoutumaton maa. Kunkin maa voi olla sotilaallisesti liittoutumaton, jos se on hyväksynyt sellaisen pykälän, että ulko- ja turvallisuuspolitiikka määritellään asteittain Euroopan unionin elimissä. Tällä tavoin Euroopan unionin perustuslailla kumotaan Suomen kansallinen itsenäisyys aivan samalla tavalla kuin se kumotaan muiden Euroopan unionin maiden kohdalla.

Työväenliikkeen toiminnan tuloksena saavutettiin aikanaan myös Suomelle itsenäisyys. Jo

heinäkuussa 1917 Suomen eduskunta vasemmistoenemmistöllä päätti, että Suomen eduskunta käyttää korkeinta valtaa Suomessa, mutta tuo eduskunta silloin hajotettiin. Marraskuun yleislakon tuloksena Suomen eduskunta päätti uudelleen, että Suomi on täysivaltainen tasavalta, jossa valta kuuluu kansalle, jota edustaa kansan valitsema eduskunta. Ei enää annettu valtaa Venäjälle, koska tsaari oli kukistunut ja katsottiin, että nyt valta voidaan ottaa Suomen eduskunnalle.

EU:n perustuslain tuloksena tuo valta siirretään pois Suomen eduskunnalta ja Suomen kansalta. Sen takia Euroopan unionin perustuslaki on hylättävä. Ranskassa on toukokuussa kansanäänestys. Gallupien mukaan keuhkälä kansa aikoo äänestää perustuslakia vastaan. Viimeisimpien gallupien mukaan Kyllä -äänten enemmistö olisi tulossa. Ranskassa on käynnistetty voimakas kampanja sen puolesta, että EU:n perustuslaki hyväksyttäisiin. On käytetty myös pelottelua. Halutaan turvata, että EU:n perustuslaki viedään läpi.

Riippumatta siitä mitä Ranskassa tapahtuu, voi olla, että joku maa, viimekädessä Tanska tulee äänestämään EU:n perustuslain osalta Ei, mutta se ei yksistään riitä kumoamaan perustuslain voimaan saattamista. Mutta mitä tekee Suomen hallitus ja Suomen eduskunta? Missä ovat ne lupaukset, niiden lupauksen toteuttaminen, joita annettiin silloin kun kymmenen vuotta sitten meitä äänestettiin EU:hun kuulumisesta.

SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa puhui Kansan äänen Vapputilaisuudessa Helsingissä Kirvesmiesten kerholla:

Me olemme kokoontuneet yhdessä viettämään työväenluokan kansainvälistä taistelua ja mielenosoituspäivää eli Vappua. Tämä tilaisuutemme on yksi pieni tilaisuus niiden lukuisien työväenliikkeen tilaisuuksien joukossa joita tänään 1.5. vietetään eri puolilla maamme ja maailmaa.

Tänään viettäessämme tätä tilaisuutta ilmaiskaamme täydellisen tukemme maamme paperityöläisten käymälle taistelulle. Elämme työväenluokan taistelun keskellä. Tuon lakon tuloksista voimme jo nyt vetää sellaisen johtopäätöksen, että maassamme on työväenluokan luokkatoulu saavuttanut uusia piirteitä. Tässä työtaistelussa on merkille pantavaa paperityöläisten solidaarisuus toisia paperityöläisiä kohtaan. Ennen kaikkea, että lakko on muodostu massa hyvää vauhtia esimerkiksi mahdollista, joka on työväen-

luokan kansainvälisessä solidaarisuudessa.

Tuo kansainvälinen solidaarisuus on saanut muun muassa Aamulehden kirjoittamaan seuraavaa (Lainaus 30.4.2005 ilmestyneestä Helsingin Sanomien palstalta Muut lehdet):

Otsikko: "Vaarallinen virhearvio" "Aamulehden mukaan Paperiliiton odotetusta lakkovaroituksesta tuli työnantajan painajainen, kun Stora Enson työntekijät eri puolilta Eurooppaa uhkasivat tukitoimillaan laajentaa työtaistelun kansainväliseksi.... Metsäteollisuus on kansainvälistynyt. Investointeja ja tuotantoa siirretään koko ajan ulkomaille, missä sellua keitetään ja paperia tehdään paljon halvemmalla kuin kotimaassa. Työnantaja puolella laskettiin, että nyt sillä on varaa ottaa mittaa Paperiliitosta. Kenenkään mieleen ei palkkähäntynyt, että konsernien ulkomaiset työntekijät voisivat liittyä samaan taitamaan Paperiliiton kanssa", lehti kirjoittaa.

"On aivan selvä, että tämän jälkeen kiista alkaa poltella myös Elinkeinoelämän keskusliittoa."

"Osapuolet pelaavat nyt järkyttävien kovilla panoksilla. Työmark-

kinoilla kaikki pelisäännöt menevät uusiksi, jos paperin sopimusriita aiheuttaa työnesaisuksia tai tuotanto-häiriöitä yhdenkin metsäkonsernin ulkomaisilla tehtailla."

Tänä Vappuna meillä on tapetilla toinenkin työtaistelu. Työtaistelu joka on monenkin mielestä hyvin merkittävä työtaistelu. Merkittäiseksi sen tekee se, että työtaistelutoimien takana on Suomen Upseeriliitto. Suomen Upseeriliitto julisti kansainväliset tehtävät hakukieltoon. Hakusaarron julistamisen taustalla on, että sillä ei ole neuvotteluvoimaa, ja sen sijaan ulkomaille suoritetavien komennuksien palkkasymyksenä. Upseeriliiton hakusaarron tekee mielenkiintoiseksi, että yhteiskunnan ylläpitäminen santarmi eli vallassaolon turvaaja on lähtenyt peräämään oikeuksiaan tuolta ylläpitämiseltä. Tämänkin on selvä merkki työttömyydestä nykyinen.

Tietenkään emme voi puhua mistään vallankumouksellisen tilanteen edellytyksistä, vaikka kyllä näyttää siltä, että Helsingin Sanomat ja muut porvarilehdet elävät jossain haamu-maailmassa. Ei sitä voi muuta ajatella

Vappu, Voiton

Silloin tasavallan presidenttikampanjassa Ahtisaari, tuleva presidentti lupasi, että Euroopan unioniin liittyminen ratkaisee työllisyyden. Sitä se ei ole tehnyt. Euroopan unionin maissa on tällä hetkellä 19 miljoonaa työttömää. Saksassa viiden miljoonan työttömien raja ylittyi talvella. Saksan työttömien määrä on suurempi kuin kertaakaan sitten toisen maailmansodan. Tarkkaan ottaen Saksan työttömien määrä on suurempi kuin kertaakaan sitten 30-luvun palokauden, sillä Hitlerin Saksassa työttömyyttä vähennettiin rakentamalla moottoroiteita, aseita ja lähettämällä ihmisiä rintamille.

Euroopan unionin työttömyyskriisi, työllisyyskriisi, horjuttaa Euroopan unionin olemassaoloa ja tulevaisuutta. Perustuslain hyväksyminen ei ratkaise tätä työttömyysongelmaa ja työllisyysongelmaa. Ongelman perusydin on siinä, että Euroopan unionin talouspolitiikka, yhteiskuntapolitiikka rakennetaan uusliberalistiselle pohjalle. Sen kulmakiviä ovat työn, pääomien, tavaroiden ja palveluiden vapaa liikkuvuus. Palveludirektiivi kohtasi nyt vastustusta. Pääomien vapaa liikkuvuus on johtanut siihen mm. Suomen kohdalla, että suomalaisissa yrityksissä omistus on siirtynyt ulkomaille ja suomalaiset yritykset ovat sijoittaneet voittonsa työpaikoiksi ulkomaille - ei Suomeen. Siksi meidän työttömyyskriisimme emme ole voineet ratkaista.

Kyllä meillä rahaa on. Yksi tuore esimerkki siitä on Fortumin johdon optio. Fortumin johto saa optioonsa 300 miljoonaa euroa. Se on huikkea summa. Mihin sitä voisi verrata. 300:lla miljoonalla eurolla voitaisiin maksaa Fortumin kaikille työntekijöille 2000 euroa vuodessa palkankorotusta 30 vuoden ajan. 300:lla miljoonalla eurolla voitaisiin työllistää kaikki Suomen nuoret työttömät vuoden ajaksi. Tämä on yhteiskunnan omaisuuden röstämistä. Venäjällä Hodorkovsky pantiin vankilaan yhteiskunnan omai-

suuden röstämisestä, mutta meillä se tehdään laillisin keinoin.

Eduskunnan on tehtävä johtaminen. Eduskunnan on säädettävä perustuslain säätämisyjärjestyksessä laki, jolla Fortumin optiosopimus kumotaan ja ne rahat, jotka niistä optioista jäävät käyttämättä, on käytettävä nuorten työttömien työllistämiseen.

Vieläkin, niin kauan kuin työväenliike on ajanut asioita, meillä hallitseva piiri on työn ja pääoman ristiriita. Pääoman ja työn välistä ristiriitaa on yritetty ratkaista sosialismin keinoin kumoamalla pääoman valta. Me tiedämme, että siitä on saatu tuloksia, mutta me tiedämme myös, että on tullut erittäin

paljon epäonnistumisia. Toinen malli ratkaista työn ja pääoman ristiriitaa on ollut sosialidemokraattinen tapa rakentaa työn ja pääoman liitto. Me tiedämme, että sekään ei ole onnistunut. Tänä päivänä se on johtanut siihen, että pääoman asema yhteiskunnassa on vahvistunut. Tulonjaossa työntekijät ovat hävinneet ja pääomapuoli on vahvistunut. Myös vallan jaossa pääomapuoli, rahavalta, on vahvistunut. Sen me näemme mm. paperityöläisten lakon kohdalla, koska yritykset ovat sijoittaneet pääomaa ulkomaille ja perustaneet sinne tuotantolaitoksia, jolloin ne voivat pitää seisomassa Suomessa tehtaita ja pyörittää tuotantoa sillä.

Hyvää Vappua teille kaikille!

kun vähintään kerran viikossa heidän uusia, jos paperin sopimusriita aiheuttaa työnesaisuksia tai tuotanto-häiriöitä yhdenkin metsäkonsernin ulkomaisilla tehtailla."

Oman sävyn tälle Vapulle antaa EU:n alueella säädettävät terroristilait. Suomessakin oli tarkoitus saada lainmuutos poliisin valtuuksista voimaan 1.5.2005 alkaen. No laki tulee, muttei tietävästi tänään ole vielä astunut voimaan.

Mikä tuosta poliisilain muutoksesta tekee pelottavan? Tuo poliisilain muutos antaa poliisille mahdollisuudet seurata kaikkien ihmisten kaikkea puhelinliikennettä, tekstiviestiliikennettä, rekisteröidä sähköpostit, seurata millä internetisivuilla kukin käy. Seuranta on mahdollista pelkän rikospäilyyn perusteella. Korostan ei tarvitse olla edes tapahtunut yhtikäs mitään. Herra konstaapeli vaan alkaa kuvitella, että olette tekemässä jotain.

Poliisilain muutoksen voimaan tullessa voidaan ennalta ehkäisevästi poistaa esimerkiksi mielenosoit-

tuspaikalta tai lähistöltä mielivaltaisesti ihmisiä. Perusteeksi riittää oletus, että henkilö saattaisi aiheuttaa häiriötä.

Näiden lakien säätäminen on tänään mahdollista koska työväenliike on edelleenkin lamassa.

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 30-vuotta Vietnamin sodan päättymisestä. Tänä vuonna tulee kuluneeksi 60-vuotta toisen maailmansodan päättymisestä. Tänä vuonna tuli kuluneeksi myös 60-vuotta Lapin sodan päättymisestä. Tänä vuonna tulee kuluneeksi 60-vuotta Hiroshiman atomipommin.

Edellä mainitut päivät ovat ihmiskunnan historiassa merkittäviä päiviä, päiviä jotka muistuttavat meitä eri aikoina tapahtuneista imperialistisen kapitalismin teoista.

Hyvät toverit toivotan Teille oikein hyvää Työväenluokan kansainvälistä juhla-, taistelua- ja mielenosoituspäivää.

Voitonpäivä, Rauha!

EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtaja Heikki Mänikkö puhui Vapunpäivänä Kansan äänen vappujuhlassa Helsingissä:

Kysymys toisen maailmansodan syistä ja lopputuloksesta on edelleen ideologisen ”kädenvännön” kohteena, koska ei haluta tunnustaa sodan todellista aiheuttajaa ja lopputulosta. Uudelleen on käynnissä kapitalistipiirin manööveri maailman uudelleenjakamiseksi, mikä toisen maailmansodan lopputuloksena jäi heiltä kesken.

USA tavoittelee yliherruutta ja poliittikan keinojen loppuessa tur-

vautuu aseelliseen toimintaan. Persianlahden ohella USA:n toimelaisuuden kohteena tänään on Keski-Aasia ja Kiina. Yhdysvaltojen tavoitteena on kyetä dominoimaan Kiinaa ja sen taloutta. Olemme kysyneet miksi USA on niin kiinnostunut Pohjois-Koreasta, huolimatta siitä, että sillä ei ole hallussaan merkittäviä luonnonvaroja kuten esim: Irakilla tai Iranilla. Kysymys on siitä, että Pohjois-Korea muodostaa voimakkaan imperialismin- ja USA:n yliherruutta vastustavan voiman alueella.

Kansan äänen päätoimitaja Reijo Katajaranta puhui Voiton päivänä 9.5. Malmilla muistomerkkitilaisuudessa:

Olemme jälleen kokoontuneet tänne Malmin hautausmaalle kunnioittamaan Suomen jatkosodan työväenluokkaisia sosialismin puolesta taistelleita uhreja. Tänään tulee entistään päättäväisemmin korostaa, ettei Suomi käynyt mitään erillisuutta vaan oli olennainen osa Natsi-Saksan Barbarossa-suunnitelmaa ja Hitleriin liittolainen toisessa maailmansodassa.

Toukokuun 9. tulee kuluneeksi 60 vuotta toisen maailmansodan päättymisestä Euroopassa. Tuona toukokuun 9:n vastaisena yönä 1945 klo 00,42 allekirjoitettiin Berliinissä sopimus Saksan ehdottomasta antautumisesta. Saksan ylimmän sodanjohdon puolesta sopimukseen allekirjoittivat sotamarsalkka Keitel, amiraali Friedeburg ja ilmavoimien puolesta kenraaliversti Stumpf. Neuvostoliiton ylintä sodanjohdosta edusti sotamarsalkka Zukov, Isoa Britanniaa marsalkka Tedder, USA:ta kenraali Carl Spaatz ja Ranskaa kenraali Delattre de Tassigny.

Neuvostoliitossa päivä nimettiin Voiton päiväksi ja sota Suureksi Isänmaalliseksi sodaksi. Täna vuonna

presidentti Putin on kutsunut maailman johtajia Moskovaan ottamaan osaa sodan loppumisen muistojuhlallisuuksiin. Moskovaan saapu puolisen sataa valtioiden presidenttejä ja päämiehiä, Suomesta myös presidentti Tarja Halonen. Vain Viron, Liettuan ja Georgian presidentit loistavat poissaolollaan.

Suomessa etenkin Kokoomuksen kansanedustajat ja mepit, esim. Rauhanpatsaan tervaaja Pia-Noora Kauppi ovat paheksuneet Halosen Moskovan matkaa. He eivät vielä-kään ymmärrä sitä, että Neuvostoliitto kantoi päävastuun ja suurimman taakan fasismin Saksan kukistamisesta. Saksan sotavoimista yli 3/4 (78%) oli sidottuna itärintamalle ja siellä ne myös tuhottiin. Neuvostoliitto itse kärsi sodassa valtavat tappiot. Uusimpien tietojen mukaan noin 27 miljoonaa uhria, joista 18 miljoonaa siviiliä. Samalla tuhoutui valtaosa maan Euroopan-puoleisen osan kaupungeista ja kylistä. Vielä sodan loppuvaiheissa Berliinin taisteluissa kaatui satoja tuhansia neuvostosotilaita. Puolan alueella heitä kaatui 600.000.

Kuinka tämä voitto oli mahdollinen? Työläiset eivät ryhdy sotiin, eivätkä yleensä lähde niihin vapaaehtoisesti. Vain hallitsevat

EU puolestaan tavoittelee asema lähialueillaan itäisessä Euroopassa ja Venäjällä. Tämän seurauksena EU pyrkii nopeuttamaan laajentumistaan kerätäkseen poliittista ja taloudellista voimaa tulevia manöövereitä varten. EU:n kannalta on kiusallista, että sen edut USA:n kanssa joutuvat yhä useammin vastakkain. Näin kävi mm. Persianlahdella, Irakissa, Jugoslaviassa ja Ukrainassa. Kaiken tämän johdosta EU pitkällä tähtäimellä pyrkii hoitamaan omat aseelliset operaations ilman Natoa ja siksi perustetaan EU:n taistelujoukkoja.

Tämä heijastuu myös Suomen politiikassa. Taistelujoukkojen perustaminen sisältyy EU:n uuteen perustuslakiin. Suomessa on hyväksytty ajatus olla mukana perustamassa taistelujoukkoja, jotka osallistuvat myös taistelutehtäviin. Tätä nimitetään rauhaan pakottamiseksi ja rauhanturvaamiseksi. Palkkasotilaiden, joita nimitetään ovelasti sopusotilaisiksi, koulutus aloitetaan kesällä. Tähän saakka Suomi on voinut osallistua ”sotilaalliseen rauhanturvaamiseen” vain YK:n ETYJ:n päätöksiin perustuen. Nyt myös tästä kiinni pitänyt Tarja Halonen on antanut periksi tässä asiassa. Samaten presidenttiehdokkaaksi lupautunut Matti Vanhanen hyväksyy ilman YK:n päätöstä tapahtuvan rauhaan pakottamisen.

Uutta historiantulkintaa syötetään yleiselle mielipiteelle. Tähän sarjaan historiantulkintaa kuuluu mm. Tarja Halosen yritys puhdistaa sotasyölyisten mainetta nimitämällä jatkosotaa erillisuodaksi. Monissa puheenvuoroissa saametaan Neuvostoliitto ja Natsi Saksa sodan aloittajiksi ja vaaditaan Neuvostoliittoa sotakysymysten yhteydessä arvioimaan Stalinia samaan tapaan, kuin lännessä on arvioitu Hitleriä.

Kaikilla tällaisilla puheilla on yksi ja sama päämäärä: On eliminoitava sodan vastainen- ja rauhantilanne sekä työväenliike, koska nähdään, että yhteiskunnallisen tilanteen kriisiytyessä vastavoimat tulevat heräämään ja todellisten vastavoimien yhdistävänä tekijänä voivat olla vain sosialistiset aatteet. Eli kansaa tulee rokottaa sosialismia ja kommunisteja vastaan.

Sosialismi kyetään väliaikaisesti lyömään taaksepäin, mutta asioita ei kapitalismin kannalta ole voitu palauttaa ennalleen. Sosialistiset aatteet ovat imperialismin suuri uhka. Maailmassa on edelleen sosialismia kehittäviä alueita mm. Pohjois-Korea, Vietnam, Laos, Kuuba sekä myös Kiinan. Lisäksi sosialismilla näyttää olevan tänään vetoa myös Latinalaisessa Amerikassa. Mutta tärkeintä on se, että sosialismi jätti jälkeensä sellaiset jäljet, joita ei

yhdessä sukupolvessa pyyhittä pois kansan mielestä. Sosialismi on läsnä tämänkin päivän maailmassa.

Ainoa voima, joka kykenee vastustamaan nykyistä tuhoon johtavaa kehitystä on kansan joukkovoima. Kuten 30-luvulla, niin myös tänään sosialismin tukeutuva työväenliike on kyetty painamaan koko Euroopassa alas. Yksi syy miksi kapitalistit kykenevät kehittämään näinkin nopeasti uuteen maailmankäyttöön tähtäävää politiikkaansa on, että sosialismin taantumisen jälkeen maailman kommunistinen liike ei ole kyennyt kokoamaan rivejään yhteen. Kommunisteilla puuttuu se yhtenäisen ajatus, eli miten nyky päivien tilanteessa marxilais-leniniläistä tiedettä soveltaen luodaan yhtenäinen kapitalisminvastainen joukkovoima ja luokkataistelunlinjat. Siinä toverit on meilläkin suuri haaste, jossa meillä on annettavaa edistykselliseen työväenliikkeelle.

luokat, imperialistiset voimat, ryhtyvät rikollisiin hyökkäyksiin. Maataan puolustaville jää silloin vain vähän valinnanvara. Heidän on puolustettava maataan.

Sota on vaarallisuutensa lisäksi lisäksi mitä ankarinta ja raskainta työntekeä, jossa työpäivä ei loppu klo 17.00. On useita esimerkkejä siitä, että vain armeija, jolla on oikea motivaatio, voi voittaa sodan. Hyökkäävällä valtiolla ja armeijalla motivaatio on rosvon, varkaan ja tappajan motivaatio.

Ratkaiseva tekijä toisessa maailmansodassa oli Neuvostoliiton kansojen ja neuvostoarmeijan tahto lyödä Natsi-Saksa maan tasalle. Tuo motivaatio syntyi, kun nähtiin saksalaisten raakalaismaainen käyttäytyminen siviiliväestöä ja sotavankien kohtaan. Syntyi pyhä viha, jossa jokainen sotilas ja siviili antoivat kaikkensa omasta hengestään välittämättä Hitlerin armeijoiden lyömiseksi. Motivaatiota nostivat vielä rintamalla saadut voitot lähtien Moskovan taisteluista marras-joulukuussa 1941 ja sodan käännekohdasta Stalingradissa 1942-1943.

Motivaation synnyttäjänä ratkaiseva osuus oli Neuvostoliiton kommunistisella puolueella, joka osasi yhdistää Neuvostoliiton kansat

Pyhään Sotaan Suuren Isänmaallisen Sodan hengessä. Hitler ehkä kuvitell pelastavansa kurjan elämänsä luottaen siihen, ettei neuvostosotilaiden motivaatio riittä enää Berliinin asti vaan katoaa, kun entiset rajat oli saavutettu. Myös tässä hän erehtyi.

Toisesta maailmansodasta ja sen taisteluista on säilynyt paljon filmimateriaalia kiitos neuvostoliittolaisten sotakuvaajia, etenkin Roman Karmenin. Katsokaa niistä minkälainen on näiden 60-vuotta sitten Berliinin valloittaneiden sotilaiden fyysinen ja henkinen ryhti. He eivät pelänneet mitään fyysisiä ja henkisiä vastustuksia. Katsokaa näistä filmeistä, kuinka naiset, nuoret pojat ja tytöt tekevät uhratuvoisesti työtä tehtaissa saadakseen isänsä tai veljensä ehjänä takaisin kotiin. Katsokaa näistä filmeistä, kuinka sotilait arvoivat komentajiaan. Vaikka tavallinen rivisotilas tietää vain vähän sodan tai taistelun yleisestä kulusta, neuvostosotilait -suunnattomista tappioista huolimatta -luottavat marsalkkoihinsa. He olivat aina sotilaiden suuren juhinnan kohteita, kun voitto vihdoinkin oli saavutettu.

Neuvostoarmeijan saavutuksia yritetään tietysti mustamaalata. Kapitalisteja palvelevat historioitsijat

yrittävät kuvata neuvostoarmeijan ryösteläväksi ja raiskaavaksi rosksakiksi. Todistettavasti Saksan oma armeija syyllistyi tällaiseen sodan loppupäivinä. Kuvauk voisi sopia myös USA:n armeijaan. USA:n armeijalla on ollut todistettavasti tällaista käyttäytymistä. On suorastaan sairasta väittää, että neuvostoarmeija olisi mennyt Berliinin lähinnä raiskaamaan naisia! Yksi tapa vähätellä neuvostoarmeijan voittoa oli nimetä 9. toukokuuta Eurooppapäiväksi. Olkoot Euroopalla oma päivänsä, mutta nyt se on aivan tarkoituksellisesti sijoitettu Voiton päivälle.

Myös suomalaisten on syytä juhliä Voiton päivää. Mikään ”erillisuutta”, jota maamme oikeisto haluaa hellä puhuttaessa ns. jatkosodasta, ei olisi tuonut Suomen työväenliikelle kansalle uudistuksia sosiaaliturvaan, eläkkeisiin ja työläinsäädäntöön. Tosiasia on, että vain Voitonpäivä, Neuvostoliiton voitto Natsi-Saksasta avasi Suomessakin tien poliittiselle oikeuksille ja työläisliikkeen hyvinvointivaltion perusteiden luomiseen. Nyt kun Neuvostoliittoa ei enää ole, myös hyvinvointivaltio kapitalisteille tarpeettomana puretaan.

Voiton suhdeluvusta ja kapitalismin kehityksestä

Kai Kontturi,
Seppo Ruotsalainen

Esimerkinä Suomen talous

Tuotantopääoman (tuotannon välineet eli kiinteän + tuotantoinnekit eli liikkuvan pääoman) arvo oli Tilastokeskuksen tilaston mukaan Suomen kansantaloudessa vuonna 1990 yhteensä 354,6 miljardia euroa. Tuona samana vuonna pääoman omistajat saivat, (anastivat työn tuloksista) 57,4 miljardia euroa lisäarvona, joka oli 146,9 prosenttia palkkaan verraten. Kun tätä lisäarvon määrää verrataan em. sijoitettuun tuotannon kokonaispääomaan, saadaan vuoden 1990 **voiton suhdeluvuksi** 16,1 prosenttia. Yhdeksän vuotta myöhemmin vuonna 1999 vastaava sijoitetun pääoman arvo oli yhteensä 381,5 miljardia euroa ja saman vuoden lisäarvo 89,4 miljardia euroa, joka nyt oli palkkaan verraten 207,0 prosenttia. Voiton keskimääräinen suhdeluku, lisäarvo verrattuna sijoitettuun tuotantopääomaan, oli ajanjaksolla 1990 - 99 kohonnut 23,4 prosenttiin eli huikat runsaat seitsemän prosenttiyksikköä (ks. lähde: Kansallisvarallisuus 1990 - 2001, Tilastokeskus).

Nyt herää kysymys, että eivätkö edellä mainitut luvut ole jopa jyrkässä ristiriidassa Marxin sen näkemyksen kanssa, että voiton suhdeluku pyrkii kapitalismin edessä alenemaan? Onko Marxin talousteoriat tältä osin virheellisiä?

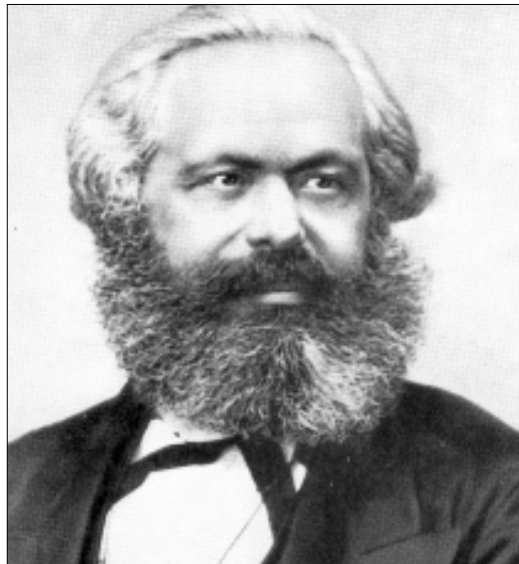
Vastattaessa noihin kysymyksiin, on syytä välttää liian suorasukaisia johtopäätöksiä. Nykyisen kapitalistisen talouden oloissa niin kansallisessa kuin kansainvälisissäkin mittakaavassa on havaittavissa piirteitä, jotka osoittavat Marxin talousteorian todemaksi kuin ehkä milloinkaan aikaisemmin.

Vastaan vaikuttavia syitä

On otettava huomioon, että voiton suhdeluku analysoidessaan Marx korosti tuon suhdeluvun alenemispyrkimystä **"vastaan vaikuttavista syistä"**, joiden johdosta suhdeluvun laskutendenssi kohtaa vakavia esteitä. Marx mainitsi tuollaisina vastaan vaikuttavina tekijöinä, joihin kapitalisti turvautuu kohottaakseen voittotasoa, lisäarvoa, 1) työläisen riistosteon nostamista, 2) työpalkan polkemisen alle yleisesti sovitun palkkatason, 3) suhteellisen liikeyväestön synnyttämisen, 4) ulkomaankaupan hyväksikäytön esim. halpatyövoiman suhteen sekä 5) osakepääoman lisääntymisen. Marx totesi niiden vastaan vaikuttavien tekijöiden olevan monilta osin niin vahvoja, että ne heikentävät suhdeluvun alenemista koskevan yleisen lain vaikutusta ja jopa antavat sille "vain tendenssin luonteen" (ks. Marx, Pääoma. 3 osa. suom. Moskova 1976, s. 235-).

On helppo havaita, että Marxin edellä mainitsemat keinot voiton suhdeluvun kohottamiseksi ovat nykyisessä markkinataloudessa kapitalistien käytössä koko laajuudessaan ja koko "komeudessaan". Työvoiman riistosteetta kohotetaan työn voimaperäisyyttä lisäämällä mm. taukoja ja lomia lyhentämällä ja

Karl Marx toi erityisesti **"Pääoman"** kolmannessa kirjassa esiin näkemyksen, että voiton keskimääräinen suhdeluku pyrkii kapitalistisen talouden kehittyessä alenemaan. Näin tapahtuu pääasiassa siksi, että tuotantovälineisiin ja tuotantoinneksiin sijoitettava arvo kasvaa epäsuhteisesti lisäarvon kanssa ja työvoimaan sijoitettavan arvonsaan (eli työpalkkoihin) verrattuna. Mainittu aleneva pyrkimys on yhteydessä siihen, että uusilla tuotantovälineillä syrjäytetään jatkuvasti elävää työvoimaa kapitalistisesti johdetusta tuotannosta. **Voiton suhdeluku (se saadaan, kun lisäarvoa verrataan tuotantovälineisiin ja tuotantoinneksiin sijoitettuun kokonaispääomaan) pyrkii alenemaan, kun kokonaispääoma tahtoo kohota nopeammin kuin kapitalistien kokonaistuotavuudesta (palkat + lisäarvo) anastaman lisäarvon määrä.**

Karl Marx kehitti Pääomassaan mm. teorian keskimääräisestä voiton suhdeluvusta ja voiton suhdeluvun laskutendenssin laista.

poistamalla, sekä lisäämällä työtehtäviä työntekijöiden työuupumuksesta ja loppuun kulumisesta välittämättä. Työpalkkaa poljetaan alle työehtosopimusten tason erityisesti nuorten, naisten ja työtä etsivien työttömien osalta samalla kun ulkomaista halpatyövoimaa käytetään sumeilemattomasti työntekijöiden palkkatason yleisen alentamisen ja voittojen kasvattamisen välineenä. Marxin mainitsemaa suhteellista liikeyväestöä (eli jatkuvasti kapitalistin käytettävissä olevaa "ylimääräistä", työttömien työvoimareserviiä) kasvatetaan paitsi jatkuvilla irtisanomisilla ja lomautuksilla myös muuttamalla vakinaisia työtehtäviä määräaikaisiksi, korvaamalla kokopäiväisiä töitä osa-aikaisilla jne.

Kapitalistien viimeisin (joskaan ei varmasti viimeinen) "villitys" on kautta "sivistyneen" Euroopan levinnyt vaatimus työajan (yleisestä) pidentämisestä. Tuon villityksen aloitti saksalainen elektroniikkayritys Siemens, joka sopi kesäkuun lopulla 2004 maan ammattiliittojen kanssa, että sen kahdella tehtaalla työntekijöiden viikkotyöaika pitenee 35 tunnista 40 tuntiin ilman palkan korotuksia ts. työntekijät työskentelevät viikossa viisi lisätuntia ilmaiseksi. Myös autoalan yritys Daimler Chrysler sai Saksassa neuvottelujen jälkeen läpi työajan pidentämisen 35:stä tunnista 40:een yhtymän tutkimus ja kehitysosastojen osalta. Ranskassa on keskusteltu oikeistolaisen hallituksen toimesta toteutettua lakimuutosta, jonka avulla työläisten vasta äskettäin kamppailemasta 35 tunnin viikkotyöajasta voidaan joustaa ylöspäin. Kuinka paljon joustetaan ylöspäin – sen tietnee herra yksinään. Karl Marx osoitti, että kapitalistin anastama lisäarvo kasvaa suhteellisesti **työn voimaperäisyydellä** ja ehdottomasti **työpäivää pidentämällä**. Vaatimus työajan pidentämisestä on tällä hetkellä suosittu puheenaiehe myös suomalaisten työnantajien keskuudessa.

Kuvitteellinen talous kukkanesineen

Oikeastaan kokonaan oma lukunsa voiton suhdeluvun kohottamispyrkimyksessä on jo Marxin toteama "osakepääoman lisääminen" ja yleensä kuvitteellisen talouden luominen kapitalistisen perustutannon "yläpuolelle". Sen "ylevimpää" kukkasia ovat miljardiosingot yritysten "omistajille" ja miljoonien eurojen henkilökohtaiset "kultaiset kädenpuristukset" yritysten johtajille esim. siltä varalta että he joutuvat syystä tai toisesta jättämään tuotoisan tehtävänsä. Samaan sarjaan kuuluvat mm. pörssiyritysten johtajille vuosittain maksettavat "palkankorotukset", jotka usein ovat yrityksen taloudellisesta tuloksesta riippumattomia ja seuraavat jotakin kokonaan muuta asteikkoa kuin työntekijöiden ja toimihenkilöiden yleistä palkankorotuslinjaa (esim. Suomessa

arvioidaan pörssiyritysten johtajille vuonna 2005 maksettavien palkan korotusten olevan vuodessa keskimäärin 50 000 euroa per nuppi [YLE Radio 1:n uutiset 14.4.05]). Edellä mainitusta kehityksestä kertovat sellaiset lehtiotsikot kuin "Yrityksen voitto ja johdon palkka voivat kehittyä eri suuntiin" (HS 8.4.05) ja "Pörssiyritysten toimitusjohtajat saavat miljoonien eurojen potkurahat" (HS 2.4.05).

Valtakunnallisissa tilastoissa yleiseen palkkasummaan sisällytetään huomattava osa **eliitille maksettuja suurpalkkoja**, jotka todellisuudessa ylittävät kaikki työstä maksettavan palkan tunnusmerkit. Siksi **ne ovatkin eliitin saamaa osuutta voitoista**. Kun tämä osa siirretään palkoista lisäarvoon, saadaan uusjako eli todellisen työn tuottama lisäarvo ja lisäarvon suhdeluku, joka nähtiin jo alussa. Osingot, optiot ja eliitin kohtuuttomat palkat ovat osa lisäarvoa. Ne korottavat lisäarvon määrää ja voiton suhdeluku. Ylempiin osinkoihin liittyvät usein, jopa hyvinkin yleisesti, YT-neuvottelut ja työläisten irtisanomiset. Niissä on aina kysymys työläisten kustannuksella tapahtuvasta voiton maksimoimisesta.

Edellä sanottu näyttäisi viittaavan siihen, että voiton suhdeluvun aleneminen olisi "pyrkimyksenäkin" kyseenalainen. Kyse on kuitenkin Marxin nerokkaasta havainnosta, pääoman sisäisestä ristiriidasta, jonka kanssa kapitalisti käy jatkuvaa kamppailua. Kyse on erityisesti kokonaispääoman huomattavasta osuudesta tuotannon arvokokoonpanossa ja lisäarvon epäsuhtaisesta kehityksestä ja jaosta. Pääoman ristiriitoja ilmentävät tällakin hetkellä sellaiset otsikot kuin "Kuljetusala pelkää konkurssiaaltoa öljyn hinnan nousun vuoksi" ja "Dieselin hurja hinta vääristää kilpailua" (molemmat otsikot HS 14.4.05).

Suhdeluvun nousu kohtaa esteitä

Edellä tuotiin esiin voiton keskimääräisen suhdeluvun jyrkkä kohoneminen Suomen kansantaloudessa vuosina 1990 - 1999 eli seikka joka näyttäisi sotoivan voiton suhdeluvun alenemispyrkimystä koskevaa Marxin käsitystä vastaan. Asiaa arvioitaessa on otettava "vastaan vaikuttavien tekijöiden" ohella huomioon, että edellä puheena olleen talouden rakennemuutosperiodin jälkeen Suomen kansantaloudessa havaitaan nyt myös ja voiton suhdeluvun nousun pysäyttäneitä ja jarruttavia jaksjoja.

Vaikka voiton suhdeluku Suomessa 1990-luvulla kohosi jyrkästi ja jatkuvasti, niin tuo kohoaminen päättyi jo vuonna 2000. Silloin voiton suhdeluku laski edellisen vuoden 23,4 prosentista 21,8 prosenttiin eli 1,6 prosenttiyksikköä. Vuonna 2001 suhdeluku jälleen nousi (1,5 %-yksikköä), 2002 se taas laski (0,4 %-yksikköä) ja vuonna 2003 se edelleen laski (0,3 %-yksikköä) päättyen 22,6 prosenttiin. 2000-luvulla, ja vastoin kapitalistien odotuksia, aleneva voiton suhdeluku laski 0,8 prosenttiyksikköä.

Lukija saattaa nyt kysyä, että onko yleensä hyötyä tai järkeä pohtia, nouseeko vai laskeeko kapitalistiluokan voiton suhdeluku yhdellä tai kahdella prosenttiyksiköllä (tai prosentin kymmenyksellä). Kyllä on, sillä estääkseen voiton suhdeluvun laskun kapitalistit käyvät palkansaajien ja jopa pienyrittäjienkin kukkarolla. Heidän tuloosuudesta siirretään eri tavoin miljardi toisensa jälkeen ennen muuta suurkapitalistien pohjattomaan laariin.

Marxin paljastama voiton suhdeluvun alenemistendenssi (alenevampyrkimys) sisältää työväenluokan kannalta sen keskeisen (ja harvoihin esiin tuodun) piirteen, että kapitalisti yksilönä enempää kuin luokkanakaan ei tahdo hyväksyä minkäänlaisia takapakkia voittojen kokoamisessa. Kansantaloustieteessä on joskus käytetty vertausta, jonka mukaan kapitalistin halu taloudellisen edun tavoitteluun on verrattavissa ihmisen käsivarteen. Se taipuu (koukistuu) kyllä kyynäpäästä ylöspäin mutta ei alaspäin; pikemminkin se murtuu kuin taipuu alaspäin. Kapitalisti on kuin kilpaureilija: tähänastiset tulokset eivät merkitse mitään, sillä juuri tämä nyt menneillään oleva ottelu on voitettava hinnalla millä tahansa. Jos yksilön tai yrityksen omat sallitut fyysiset ja henkiset rahkeet eivät riitä, turvautaan kiellettyihin konsteihin (vrt. nykyinen spekulatiivinen "lume-talous", jossa yrityksen arvoa pörssissä vedetään ylöspäin).

Voiton suhdeluvun lasku uhkaa järjestelmän perusteita

Näennäisen "pienetkin" voiton keskimääräisen suhdeluvun alenemat saattavat merkitä miljardiluokan menetyksiä kapitalistiluokan määrättyille, tavallisesti ja erityisesti tuon luokan heikoimmille osille. Marx totesi, että voiton suhdeluvun lasku saattaa toisaalta nopeuttaa pääoman keskittymistä riistämällä omaisuuden pieniltä kapitalisteilta (sikäli se siis voi olla edullista suurkapitalisteille), mutta toisaalta suhdeluvun lasku "hidastaa uusien itsenäisten pääomien muodostumista ja ilmenee näin ollen seikkana, joka uhkaa kapitalistisen tuotantoprosessin kehitystä: se edistää liikatutantoa, keinottelua, kriisejä..." (Marx, Pääoma. 3.osa, em., s. 244-5).

Voiton suhdeluvun laskutendenssi kertoo ja sellittää ilmiötä, jotka ilman tuon lain olemassaolon tuntemista jäivät hämäräksi tai epämääräisiksi. Voittojen kasvattaminen on kapitalistin ja kapitalismin elementti. Kapitalisti on sekä yksilönä että luokkana tavallaan "selkä seinää vasten". Tältä pohjalta selittyy myös, miksi työnantaja turvautuu työntekijän kannalta katsoen usein hyvin härskin voiton suhdeluvun alenemista "vastaan vaikuttaviin tekijöihin" eli jo edellä toteutettuun työvähdin kiristämiseen, työpalkan polkemiseen alle työehtosopimusten tason, halpatyövoiman käyttööseen, työajan yleiseen pidentämiseen jne..

Jos esim. ammattiyhdistysliikkeessä ei tiedosteta kapitalismin perimmäisiä lainalaisuuksia, se johtaa

helposti tulonjakotaiistelussa ay-liikkeen johdon idealistisiin päätelmiin siitä, että työnantajan asenne johtuu henkilökohtaisesta "neuvotteluhallittomuudesta" eikä itse kapitalismin olemukseen kuuluvista tekijöistä. Työnantajille ei ole mitään hyötyä jarruttaa neuvottelua "piiruttamalla". Sen kaikki toimet tähtäävät voittojen kasvattamiseen.

Voiton suhdeluvun laskutendenssin pohjalta selittyy täällä hetkellä myös ns. **Kiina-ilmiö**. Pääomalla ei ole isänmaata, joten se hakeutuu sinne, missä ovat suurimmat markkinat **enimmäisvoittojen** kokoamiseksi. Länsimaissa "hyvinvointivaltioissa" tämä seikka tekee kapitalistiluokasta entistä epäluottotavammasta. Esimerkiksi Saksassa Siemensin työntekijöille taattiin työpaikka kahdeksi vuodeksi (!) työajan pidentymisen ja sitä seuranneiden palkkojen heikennyksen vastapainoksi. Daimlerin työntekijöille työpaikka on luvattu taata vuoteen 2012. On otettava huomioon, että kapitalistien lupaukset saattavat pidemmällä tähtäimellä osoittautua (osoittautuvat) Casanovan lupauksiksi heti, kun avautuu mahdollisuus makoiemmille markkinoille.

Lisäarvon ja voiton suhdelukujen tuntemus luo palkansaajille, työväenluokalle, aikaisempaa täsmällisemmät kamppailuedellytykset. Kun tiedetään, mikä on toisen osapuolen, pääomanomistajan, tilanne, silloin tiedetään paremmin myös sen tavat ja sen halukkuus turvautua "vastaan vaikuttaviin tekijöihin". Silloin tiedetään ja myös ymmärretään niiden "tekijöiden" riistoluonne ja sen kulloisetkin tavoitteet ja päämäärä. Näistä lähtökohdista työväenluokka pystyy aikaisempaa tietoisemmin ja tehokkaammin suunnittelemaan ja rakentamaan omaa tavoitteensa – koko taistelustrategiansa niin maakohtaisesti kuin globaalistikin.

Erillissota liittosuhteessa Saksaan

jatkoa sivulta 6....

vuoden 1918 sodan jälkeen". Sen jälkeen Halder vietiin seuraamaan armeijan sotaharjoituksia Karjalan Kannakselle ja tutustutettiin Lappiin.

Elokuussa 1939 järjestettiin Neuvostoliiton rajan pinnassa Suomen suurimmat sotaharjoitukset, joita seuraamaan oli kutsuttu sotilas-asiamiehet kaikista muista ulkomaista mutta ei Neuvostoliitosta! Kun samaan aikaan Hitlerin laajentamispolitiikka oli jo voimallisesti työntynyt Itämeren suuntaan Saksan pyrkiessä yhdistämään Itä-Preussin alueet muuhun valtakuntaan oli "neuvostohallituksen kerta kaikkiaan vaikea nähdä tässä suomalaisen kesän toiminnassa puolueettomuuden ilmauksia!" Pikemminkin vahvistui käsitys, että Suomi ei sodan puhjetta ainoastaan sallisi saksalaisten käyttäjä aluettaan vaan, että Suomi yhdessä Saksan sotavoimien kanssa muodostaisi Saksan hyökkäysrintaman koillisien sivustan tarkoituksena eristää ja tuhota Leningrad!

Artikkelisarja jatkuu lehtemme seuraavassa numerossa

Saksan työttömyys ylitti 5 miljoonan rajan

Saksan työttömyys kipusi alkuvuonna ensi kertaa maan historiassa yli 5 miljoonan rajan. Maan työttömyysaste nousi näin yli 12 prosentin. Vanhan Länsi-Saksan alueella työttömyys on 10 prosenttia ja entisessä Itä-Saksassa 20 prosenttia.

Tässä jutun kirjoittaja jo kymmenen vuotta sitten muistutti Hakaniemen torilla siitä samasta, mistä hän tässä kirjoituksessaankin nyt puhuu. Kaikki silloiset ennakkorviot ovat toteutunna 100-prosenttisesti.

Juhani Tanski/ Kuopio

Saksan työttömyyden hypäyksellinen nousu johtuu uuden alussa voimaan astuneesta työelämän osuudistuksesta, jossa sosiaalipuoli ja työttömyystuki yhdistettiin. Näin suuri osa työkykyisistä sosiaalivuon saajista kirjattiin ensi kertaa työttömiksi. Saksan työttömyys on todellisuudessa vielä ilmoitettua suurempi. Puolitoista miljoonaa ihmistä on koulutus- ja työllistämistoimien vuoksi poissa työttömyystilastosta.

Tutkijoiden mukaan lähes kaksi miljoonaa työntekoon valmista ihmistä ei ole ilmoittautunut mihinkään. Näin Saksan todellinen työttömyys on noin kahdeksan miljoonaa. Työttömyydestä huolimatta tai siitä johtuen Saksan talous on vakaa. Inflaatio on pudonnut 1,6 prosenttiin ja monet laskevat sen putoavaan loppuvuodesta puoleen prosenttiin. Eräät tutkijat väittävät kuitenkin alle kahden prosentin inflaation jarruttavan talouskasvua. Saksan talouden suurin ongelma on, että uudistusten ja työttömyyden epävarmoiksi ja varovaisiksi tekemät kuluttajat eivät osta.

Ennätystyöttömyydestä riippumatta Saksa on yksi maailman kilpailukykyisimpiä ja suurimpia vientimaita ja maailman kolmanneksi voimakkain kansantalous. Työttömyyden kasvu on ollut Saksassa – kuten Suomessakin – harkittua pääoman edun mukaista politiikkaa.

Emuun siirtymisen tiedettiin lisäävän työttömyyttä ja yhteiskunnallista sekasortoa

Saksan entinen liittokansleri Helmut Schmidt, valuuttaunionin kannattaja, totesi (DN 29.1.97): "Rahaunionia toteutetaan ja rakennetaan väärällä tavalla. Sellainen deflatorinen politiikka, jota Saksan keskuspankki pakottaa koko Euroopan toteuttamaan, tulee johtamaan

europalaisen yhteistyön syvään sosiaaliseen ja poliittiseen kriisiin." Samassa lehdessä Jean Francois Kahn, ranskalainen johtava liberaalien kyllä-linjan edustaja Ranskan Maastriicht kansanäänestyksessä lausui: "Uudesta Euroopasta tulee finanssimarkkinoiden ja suurtyhtiöiden Eurooppa, jossa taloudellinen menestys maksetaan sosiaalisella taantumisella."

Taloustieteilijä Wilhelm Hankel totesi Der Spiegel -lehdessä 17.2.97: "En pidä euroa dynaamisena voimana, vaan yksinkertaisesti dynamiittina. Tähänastinen integraatio vaarannetaan ja sosiaaliset konfliktit sekä yhteisöjen sisällä, että yhteisöjen välillä tulevat rajusti kasvamaan."

Ruotsin Emu-jäsenyyttä selvittänyt asiantuntijakomitea suositteli vuonna 1996, ettei Ruotsi liity Emuun heti sen alkaessa 1999. Komitean mukaan Ruotsin kokonais-työttömyys on liian korkea, jotta jäsenyydestä olisi hyötyä.

Keskustan äänenkannattaja Suomeenma kirjoitti 1996: "Asiantuntijat - onneksi eivät kaikki - väittävät, että Emu voi toteutua vain taloudellisen sekasorron kautta. Suomi jää tässä kaaoksessa helposti kasan alimmaiseksi. Vahvat kansantaloudet selviytyvät siitäkin paremmin. Suomen Emu-jäsenyydestä uhkaa tulla rahamarkkinoiden vapautumisen kaltainen fiasko."

Ennusteet ovat toteutuneet.

Saksa rikkoo kasvu- ja vakaussopimusta myös 2005

Saksa budjettivaje oli viime vuonna 4 % bruttokansantuotteesta. Tänä vuonna budjettivajeen arvioidaan olevan 3,5 % luokkaa. Näin Saksa rikkoisi neljättä vuotta peräkkäin kasvu- ja vakaussopimuksen määritelmän 3 % rajan. Käytännössä Saksa ei täyttänyt EMU-kriteerejä rahalliston perustamisvaiheessaan. Saksan hallitus torjui päättäväisesti myös vaatimukset liiallisen budjettivajetta koskevan menettelyn aloittamiseksi Saksaa vastaan: kasvu- ja vakaussopimusta tulisi sen mukaan tulkita joustavasti "takertumatta teknisiin raja-arvoihin".

Budjettivajeensa vuoksi Saksa otti viime vuonna lainaa ennätyskelliset 43,7 miljardia euroa. Summa on Saksan historian uusi ennätys Velan osuus on lähes 70 % bruttokansantuotteesta. Kotimaisen kysynnän väheneminen, verokertymän väheneminen, sitkeän jatkuva työttömyys rämpäyttävät Saksan valtiontaloutta edelleen. Suotuisana jatkuva vienti kuitenkin puskee Saksan taloutta eteenpäin parin prosentin voimalla. Saksalaisellakaan pääomalla ei totta vie ole isänmaata.

Viime vuodenvaihteessa tapahtunut työttömyysturvan alasajo - ns. **Hartz-uudistukset** - eivät ole vähentäneet työttömyyttä eivätkä näy **sosiaalipuolen budjettipaineiden vähentymisenä**. Viennin kasvu ei odotuksista huolimatta ole merkittävästi vähentänyt työttömyyttä, vaan uusia työpaikkoja on syntynyt pääasiassa matalapalkkaloille - työttömyyskorvauksen saajia pakotetaan töihin minimaalisella 50 sentin, yhden tai kahden euron korvauksella. Tilastoissa nämä henkilöt kirjataan työllistyneiksi.

Saksa synkittää Suomenkin näkymät. Elinkeinoelämän tutkimuslaitos Etlan ennustepäälikkö **Pasi Sorjonen** näki 2003 "valopilkuna" liittokansleri Gerhard Schröderin suunnittelema uudistukset: Saksan hallitus keventää tuloveroja, leikkaa työttömyysturvaa ja julkista terveydenhuoltoa sekä remontoi eläkejärjestelmän. Nyt kun nämä rikokset kansakuntaa kohtaan on tehty, tilanne on entistä huonompi kansalaisten kannalta. Pääoman edustajien kello kaikaa samaa säveltä Saksassa ja Suomessa.

Schröderin puna-vihreän hallituksen "Agenda 2010"-suunnitelmaa osana globaalia aklumulaatiovaltaa

Maailmanlaajuisesti on käynnissä sosiaalipoliittisten saavutusten murentaminen. 1980-luvulta lähtien pääoma- ja finanssiryhmät ovat valloittaneet sosiaalivaltion solmuja kääntäen olemassa olleen jakokoneiston yhteiskunnan väkivahvaisten sosiaalisen turvan takamiinasta päinvastaiseksi. Samalla kaikki kansalliset valtiot ovat olleet pakotettuja veroalennuksiin. Sosiaalivaltion sijasta valtion menoja lisätään sortokoneiston vahvistamiseen.

Tämä muutos on ollut mahdollinen, koska kaikki parlamentaarisesti edustetut puolueet ja ryhmät ovat alistuneet uskonservatiiviselle strategialle. Kaikkiaan kehitys on johtamassa keskipitkällä aikavälillä **edustuksellisen demokratian murentumiseen**, jolla saattaa olla vaarallisia seurauksia. Nämä sisäiset muutokset korreloivat ulkoisten kanssa. On muotoutumassa "uusi kollektiivinen imperialismi", joka sopeuttaa kollektiiviset institutiot USA:n hegemoniaan. Huolimatta kaikista keskinäisistä ristiriidoista on syntymässä imperialistisen herruuden verkosto, joka pyrkii säätämään sisäisiä vastakkaisuuksiaan ja yhteiseen kontrolliin strategisten raaka-ainien suhteen. "Sisäisen sosiaalinen paljashakkuu ja

muuttuneet ulkoiset ehdot ovat epäilemättä kapitalistisen maailmanjärjestelmän säätylän mittailin kaksi puolta".

On syntynyt strategisen työttömyyden järjestelmä

Maailmanlaajuisesti on syntynyt pilkkahinnalla käytettävissä oleva taloudellinen reserviarmeija ja sen myötä maailmanlaajuisesti entistä suurempi **joukkoköyhyyden segmentti**. Postkolonialistinen liikkumisvapaus rajoitetaan. Kaikkialla syntyy uusia elektronisia sähköaitoja ja näkyviä mureja sen estämiseksi.

Yksi keskeinen muutos on se, että kasvumalli edellyttää entistä enemmän avaamaan yhteiskunnan sisintä pääomille. Tämä on välttämätöntä, koska pääomille ei enää ulkoisia laajentumismahdollisuuksia ole. Itä-Euroopan ja Kiinan markkina-alueet on nykyvauhdilla hyödynnetty 15 v sisällä. "Silloin on kapitalistinen maailmanjärjestelmä lopullisesti törmännyt ulkoisiin rajoihinsa, ja siten se on menettänyt sen historiallisen dynamiikkansa ensimmäisen ratkaisevan edellytyksen.

Tässä tilanteessa on turvattava kasvun "yleiset tuotantoehdot" tunkeutumalla yhteiskunnallisiin uusintamisaaluisiin, sosiaalisiin turvajärjestelmiin, infrastruktuuriin, koulutukseen jne. "Sisäisen ekspansio suhteen "Agenda 2010" merkitsee uutta laadullista tasoa tässä suhteessa. Yhteiskunnan sisäisen suuntautuvaa pääoman ekspansioon myötä privatisoinnin kohteeksi joutuvat yleiset jokapäiväiset tarpeetkin. Tuloksena on työsuhteiden entistä suurempi epävarmuus. Syntyy uuden muotoinen "täystyöllisyys", jonka merkkinä on laaja alhaisen palkan sektori. Kyetäkseen selviytymään yhä useamman ihmisen on otettava 3-4 työtä keuhon palkkausta vastaan. Työaika tulee dramaattisesti kasvamaan, tulojen laskiessa. On syntymässä laaja väestö, joka on tuomittu elinikäiseen työköyhyteen. "Kuka olisi osannut 20 vuotta sitten ennustaa, että tuotantovoimien nopean kehityksen johdosta jälleen ajankohtaiseksi tulee taistelu 8 tunnin työpäivän ja vapaan viikonlopun puolesta".

Sisäänpäin ekspansioiva pääoma tuottaa uuden joukkoköyhyyden

1800-luvulla oli kapitalismi kyennyt jakamaan teollistumisen myötä syntyneen omistamattoman "vaarallisen luokan" työväenluokkaan ja supproletariaattiin. Nyt lähes 200 vuotta myöhemmin on kehitys kullemassa taaksepäin. Joukkoköyhyys on palaamassa metro-poleihin takaisin ja on syntymässä uudelleen työväestö ja ryysyköyhälistö.

Näin "classes dengereuses" on palaamassa takaisin historialliselle näyttämölle.

Venezuelan perustuslaki

Matti Laitinen

Nyt kun keskustelu EU:n perustuslaista käy kiivaana, on mielenkiintoista seurata, mihin suuntaa perustuslaki on kehittyvässä nykyisessä Venezuelassa.

Venezuelan bolivaarisen tasavallan nykyinen perustuslaki perustuu v. 1961 säädetyyn perustuslakiin. Tuolloin presidenttivaltaisen tasavallan päämiehenä toimi sosiaalidemokraattista edustava (AD) **Romulo Ernesto Betancourt Bello**.

Hugo Chavezin virkaikasi presidenttinä alkoi helmikuussa 1999. Saman vuoden maaliskuussa hän ilmoitti suunnitelmistaan uudistaa Venezuelan perustuslakia. Suunnitelma hyväksyttiin huhtikuussa järjestetyssä kansanäänestyksessä. Heinäkuussa kutsuttiin kokoon Perustuslakia säätävä kokous. Sen suuri enemmistö oli Chávezin kannattajia. Elokuun lopulla kokous hajotti vastaanhangoittelevan parlamentin. Chavistat saivat ajettua lävise 40 muutosta perustuslakiin.

Uudistuksella muutettiin kaksikamarinen parlamentti yksikamariseksi parlamentiksi, jossa on 165 jäsentä. Suoralla kansanäänestyksellä valittavan presidentin toimikausi pieni viidestä vuodesta kuuteen. Työpäivän pituudeksi määritettiin kahdeksan tuntia ja työviikon pituudeksi 44 tuntia. Äänestysvelvollisuus suotiin 18 vuotta täyttäneille kansalaisille.

Nykyisessä perustuslaissa on yhteensä 350 artiklaa. Laki on tällä hetkellä luonteeltaan edistyksellinen ja yleisdemokraattinen. Sen painopisteinä ovat Venezuelan kansan oikeuksien ja hyvinvoinnin puolustaminen sekä kansallisen itsenäisyyden ja itsemääräämisoikeuden vaaliminen. Se tunnustaa myös maan alkuperäisväestön yhteisömuotojen omaan maahansa.

Siirtymävaiheen perustuslaki

Perustuslaki vaikuttaa joustavalta siirtymävaiheen perustuslallista matkalla sosialistiseen Venezuelaan. Sen välittessä maassa on jo toteutettu maareformi ja perustettu maatalousosuuskuntia. Öljyteollisuus on otettu valtion tiukempaan hallintaan ja siitä saatuja tuloja on kohdennettu tuloksekkaasti väestön köyhimmän osan sosiaalietuuksien ja koulutuksen kohentamiseen. Koulutus ja terveydenhuolto on säädetty kaikille maksuttomaksi. Laki ei ole ollut myöskään esteenä rauhanomaista vallankumousta ja sen saavutuksia puolustavien bolivaaristen piirien ja korttelikomiteoiden syntymiseen, koska se mahdollistaa rauhan aikana siviilimaanpuolustusjärjestöjen perustamisen.

Perustuslain ydinperiaatteet (artiklat 1-9)

Artikla 1. Venezuelan bolivaarisen tasavallan perustamattomasti vapaa ja itsenäinen valtio, jonka moraalinen omaisuus ja arvot vapaudesta, tasa-arvosta, oikeudenmukaisuudesta ja kansainvälisestä rauhan perustuvat Vapaattaja Simón Bolívarin oppeihin. Sitoutumattomuus, vapaus, itsenäisyys, diplomaattinen ja alueellinen koskemattomuus sekä kansallinen itsemääräämisoikeus ovat kansan luovuttamattomia oikeuksia.

Venezuelan presidentti Hugo Chaves esittelemässä Venezuelalain perustuslakia, jonka pieneksi kirjaseksi painettua laitosta hän pitelee kädessään.

Artikla 2.

Venezuela rakentuu demokraattisesta ja sosiaalisesta oikeusvaltiosta ja oikeudenmukaisuudesta, joka pitää yllimpänä arvoina oikeusjärjestyksensä ja toimissaan elämää, vapautta, oikeudenmukaisuutta, tasa-arvoa, solidaarisuutta, demokratiaa, sosiaalista vastuuta ja yleisesti etusijalla ihmisoikeuksia sekä eettistä ja poliittista moniarvoisuutta.

Artikla 3.

Valtion olennaisia tavoitteita ovat yksilön suojeleminen ja kehittäminen sekä yksilön aseman kunnioittaminen, kansan tahdon mukainen demokratian harjoittaminen, rakentaa rauhaa rakastava yhteiskunta, kansan hyvinvoinnin ja vaurauden edistäminen ja tähän perustuslakiin perustuvien periaatteiden, oikeuksien ja velvoitteiden täyttämisen takaaminen.

Koulutus ja työ ovat perustavanlaatuisia prosesseja näiden tavoitteiden toteuttamisessa.

Artikla 4.

Venezuelan bolivaarisen tasavallan on hajautettu liittovaltio kuten tässä perustuslaissa esitetään. Sitä hallitaan alueellisen koskemattomuuden, yhteistyön, yhteisvastuullisuuden, läsnäolon ja jaetun vastuun periaatteilla.

Artikla 5.

Täysvaltaisuus on siirtämättömänä kansassa, joka harjoittaa sitä suoraan noudattamalla tätä perustuslakia ja lainsäädäntöä sekä välillisesti käyttämällä äänioikeuttaan kansanvallan elimissä. Valtion elimet perustuvat kansan täysvaltaisuuteen ja ne ovat alisteisia kansan itsenäisyydelle.

Artikla 6.

Venezuelan bolivaarisen tasavallan hallitus ja poliittiset elimet ovat samoin koostuvia. Niiden on oltava aina demokraattisia, osallistuvia, vaalein valittavissa, hajautettuja, vaihtoehtoisia, vastuullisia ja yhteiskunnallisesti moniarvoisia perustettavissa olevin valtuutuksin.

Artikla 7.

Perustuslaki on korkein laki ja oikeusjärjestyksen perusta. Kaikki julkista valtaa harjoittavat henkilöt ja elimet ovat tämän perustuslain alaisia.

Artiklat 8. ja 9.

Näissä artikloissa määritellään Venezuelan kansallislippu ja -hymni ("Gloria al bravo pueblo" "Kunniä rohjoilliseksi kansalle") sekä maan viralliseksi kieleksi espanja. Maan alkuperäisväestön äidinkieli on heidän kulttuuriperimälleen säädettään myös virallinen asema.

Yhteiskunnallistaloudellinen järjestelmä

Venezuelan bolivaarisen tasavallan talous perustuu yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden, demokratian, tehokkuuden, vapaan kilpailun, ympäristön suojelun, solidaarisuuden ja tuottavuuden periaatteille, jotka turvaavat inhimillisen kehityksen ja ovat hyödyllisiä ja arvokkaita yhteiskunnalle. Valtio liittynään yksityiseen oma-aloitteisuuteen edistää kansantalouden sopusointuista kehitystä luoden työpaikkoja, korkeasteista kansallista lisäarvoa, nostaa väestön elintason, vahvistaa maan taloudellista itsenäisyyttä ja takaa luottamuksen lakiin. Talouden vakaa, dynaaminen, kestävä ja

jatkuva kasvu sekä vaurauden jakautuminen turvataan osallistuvan, demokraattisen ja strategisen suunnittelun avulla. (Artikla 299)

Luonnonvarat kuuluvat valtiolle

Valtio on varannut omalle kontrollen öljynjalostusteollisuuden ja muut luonnonvaroihin liittyvät operaatiot, tavarat ja palvelut. Se edistää uusiutumattomien raaka-ainoiden jalostamista kehittämällä siihen tarvittavaa teknologiaa ja investoimalla siihen, luomalla uusia työpaikkoja ja taloudellista kasvuja sekä suomalla kansalle vaurautta ja hyvinvointia.

Bolivian presidentti Carlos Mesa erosi

Etelä-Amerikan köyhimmän valtion – Bolivian – presidentti Carlos Mesa erosi 6.6.2005 virastaan. Eroa edelsivät laajat mielenosoitukset ja levottomuudet, joissa ay-liike, opiskelijat ja talonpoikaissittiaanit vaativat perustuslakiuudistusta sekä maakaasu- ja öljyesiintymien kansallistamista.

Kansanjoukot tukkivat La Pazin kadut ja pysäyttivät saarrollaan koko kaupungin. Mesan eroa oli vaadittu toistuvasti, koska hänen koettiin edustavan uusliberalistista yhteiskuntajärjestelmää. Hän yritti erota tehtävästään jo aiemmin tänä vuonna, mutta parlamentti ei hyväksynyt hänen eronpyyntöään.

Mesa ehti toimia presidenttinä 20 kuukautta. Myös hänen edeltäjänsä jenkkielinen **Gonzalo Sanchez de Lozada** syöstiin vallasta mielenosoituksilla ja tukkimalla maan liikenneväylä lokakuussa 2003, joissa vaadittiin maan kaasuvarojen kansallistamista. Bolivian kommunistisen puolueen pääsihteeri **Marcos Domich** totei tuolloin: "Mutta taistelu ei päättynyt 17.10.2003 ja suurin opetus, jonka saimme kansalta, oli se, että uusliberalismi voidaan kukistaa. Se oli kenraaliharjoitus".

Evo Morales

Boliviassa uusliberalismin vastainen liike henkilöityy 45-vuotiaaseen aymarä-intiaaniin **Juan Evo Morales Aimaan**. Morales toimii Chaparen kookankasvatustajien liiton (cocalero) ja MAS-puolueen (Kohti sosialismia -liike) johtajana. Puolue

on toiseksi suurin puolue maan kaksikamarisessa kongressissa. Morales sijoittui toiseksi v. 2002 presidentinvaaleissa. MAS tähtää vaalivoittoon v. 2007 presidentinvaaleissa.

Morales itse on syntynyt pienestä Orincon kaivoskaupungista Bolivian ylätasangolta. 1980-luvun alussa hänen perheensä muutti leivän perään Chaparen maakuntaan ja ryhtyi viljelemään kookaa. 90-luvulla cocalerot joutuivat jatkuvasti hankauksiin maan presidentti **Hugo Banzerin** kanssa, joka oli luvannut USA:lle kitkeä kookan viljelyn kokonaan Boliviasta.

MAS-puolueen perustamisen 10-vuotisjuhlassa maaliskuussa 2005 Morales kertoi puolueensa olevan valmis astumaan valtaan ja lujittamaan asemaansa maan ensimmäisenä poliittisena voimana. Hänen mukaansa ongelmana ei ole vaalien voittaminen, vaan tietää kuinka maata hallitaan.

Evo Morales lukeutuu Fidel Castoron ja Hugo Chávezin kannattajiin. Lisäksi hänellä on hyvät suhteet Perun, Kolumbian ja Ecuadorin kookanviljelijöihin eli paikallisiin intiaani-alonpoikiin.

Evo Moralesin haastattelu

Perulaissa El Comercio –sanomalehdessä julkaistiin 15.5.2005 **Sabrina Duquen** toimittama haastattelu Evo Moralesista. Julkaisemme muutamia keskeisiä kohtia haastattelusta.

Kohti omavaraista elintarviketuotantoa

Valtio edistää kestävää maataloutta maaseudun kehittämiseksi ja turvataksaan väestölle ravinnon saannin. Se varmistaa ruoan riittävän ja vakaan saatavuuden kuluttajille. Elintarviketuotanto toteutetaan ensisijaisesti kehittämällä maan omaa maatalous- ja elintarviketuotantoa sekä kalastuselinkeinoja, koska omavaraisten ravintotuotanto mielletään elintärkeäksi kansalliselle ja yhteiskunnalliselle kehitykselle. Valtio on valmis satsaamaan tähän asiaan reilusti varoja ja teknistä apua, kohentamaan infrastruktuuria sekä työvoiman koulutusta ja myös vuokraamaan viljelyskelpoisia maita.

Maaseutua kehitetään luomalla sinne työpaikkoja ja viljelijäväestön asemaa parannetaan takaamalla sille asianmukainen hyvinvoinnin taso. Perustuslain mukaan talonpojat ja muut maataloustuottajat ovat oikeutettuja omaan maahan. Bolivaarinen valtio suojelee sekä yhteis- että yksityisomistusta turvataksaan maataloustuotannon.

Teollisuus ja yritystoiminta

Valtio suojelee ja tukee pientä ja keskisuurta teollisuutta, osuuskuntia, säästökassoja, perhe- ja pienyrityksiä sekä kaikkea yhteisöjen kollektiivisessa omistuksessa olevaa työ- ja säästämisomistusta voimistaakseen maan taloudellista kehitystä. Se on valmis hankkimaan näille taholle koulutusta, rahoitusta ja teknistä apua. Erityisesti venezuelalainen käsityö ja kansan elinkeinot ovat valtion erityissuojelussa (Artiklat 308-309). Matkailualalla nähdään olevan myös suuri merkitys Venezuelan tulevalle kehitykselle.

Lähde: CONSTITUTION OF THE BOLIVIAN REPUBLIC OF VENEZUELA

SD: Anoisitteko elvytysohjelman Kansainväliseltä valuuttarahastolta?

EM: Me emme alista koskaan talouspolitiikkaamme Kansainväliselle valuuttarahastolle tai Maailmanpankille.

SD: Entä valtion tulonjako?

EM: Ensinäkin elinolojen niukkuus, niin ettei tarvitse mennä kerjäämään kansainvälisiltä instituutioilta. Toiseksi tuottaa rahaa meidän omista luonnonvaroistamme, joiden pitäisi olla valtion hallussa. Monikansallisten yhtiöiden kontrolloidessa niitä, meillä ei ole koskaan taloudellista itsehallintoa. Meidän on kansallistettava myös peruspalvelut sekä eliminoitava byrokraatia ja pormestarivaltaisuus.

SD: Mitä tekisitte budjetin alijäämälle? Miten rahoittaisitte sen?

EM: Budjettimme vaje on 300 miljoonaa dollaria. Öljy tuottaa vuosittain 1,5 miljardia dollaria. Vaatimallamme 50 % osingolla, siitä jäisi vielä 750 miljoonaa dollaria jäljelle. Tällä tavoin täyttäisimme vajeen ja siitä jäisi vielä rahaa koulutukseen ja terveydenhoitoonkin.

SD: Arvostatteko Fidel Castroa, entä kommunistista Boliviasta?

EM: Kommunistinen tarkoittaa "elää yhteisössä, olla vastavuoroinen ja osoittaa solidaarisuutta". Minä tulen Orinocasta, jossa ei ollut yksityisomistusta. Yhteisö omisti maataloustuotantoa "ayllun".

Matti Laitinen

Pohjois-Korea tarvitsee ydinaseen turvatakseen rauhan alueellaan

Kuvassa seminaarin vieraat ja isännät. Oikealla apulaisjohtaja Pak Chang Yul. Vasemmalla tulkki. Keskellä ansiomitalinsa juuri saaneet vierailun isännät Antti Siika-aho ja Juha Kieksi.

Suomen Juche-aatteen yhdistys järjesti 28.5.2005 Helsingissä Hermannin kerholla mielenkiintoisen seminaarin, jonne vieraaksi oli saatu apulaisjohtaja Pak Chang Yul Korean yhteiskuntatieteellisestä seurasta Pjongjangista. Suomalaisina alustajina seminaarina esiintyivät Juche-aatteen Euroopan Instituutin varapääsihteeri Juha Kieksi sekä Suomen Juche-aatteen yhdistyksen Pohjois-Suomen osaston puheenjohtaja Antti Siika-aho Haapajärveltä.

Tilaisuuden aluksi Pak Chang Yul ojensi Juha Kieksille ja Antti

Siika-aholle Korean heille myöntämät ansiomitalit arvokkaasta työstä Korea-tietoisuuden kehittäjänä Suomessa. Kieksi sai vastaanottaa Ystävyiden 2. luokan ansiomitalin ja Siika-aho Ystävyiden mitalin.

Korealainen vieraamme selvitti Korean tilannetta kahdesta näkökulmasta, ensiksi, miksi KDKT on joutunut hankkimaan itselleen ydinaseen ja toiseksi, millainen on Koreoiden tilanne maiden yhdistymistavoitteen kannalta.

Apulaisjohtaja Pak Chang Yul totesi, että Pohjois-Korealla on nyt olemassa ydinase, mutta sitä ei ole kehitetty uhkaksi muita maita vastaan. Sen ainoa

tarkoitus on turvata rauha Koreassa ja sen lähialueilla. Ydinasepelotteen hankkiminen kävi välttämättömäksi sen jälkeen, kun USA:n nykyinen presidentti George W. Bush nousi valtaan, nimesi Pohjois-Korean yhdeksi roistovaltioksi ja lähti syyskuun 11. iskut teko-syynään toteuttamaan imperialistista sotapolitiikkaansa hyökkäämällä ensin Afganistaniin ja sitten Irakiin sekä uhkaamalla hyökätä myös Koreaan.

USA:lla on edelleenkin 37.000 sotilasta rajoillamme. Näillä joukoilla on käytössään 1000 ydinkärkeä. USA on sijoittanut Etelä-Koreaan aseita meitä uhkaamaan 30 miljardin dollarin edestä. USA on myös kehittämässä pientä ydin-

asetta, jonka tarkoituksena on tuhota maanalaisia tunneleita ja suojapaikkojamme. USA:n vaikoilulentokoneet loukkaavat päivittäin ilmatilaamme. Tällaisessa tilanteessa näimme, että meille ei jäänyt mitään muuta vaihtoehtoa vastata uhkaan kuin kehittää maallemme oma ydinpelote.

USA on vaatinut meitä luopumaan ydinohjelmastamme. Sen asettamat ehdot ovat kuitenkin olleet ristiriitaisia. Se on mm. luvannut ruoka-apua, jos luovomme ensin ohjelmastamme. Me olemme torjuneet ehdotuksen, koska se jättäisi maamme kokonaan USA:n armoille.

Ydinohjelmastamme on käyty kuuden maan neuvottelukierroksia kolmeen eri kertaan, mutta niissä emme ole päässeet tuloksiin, koska USA on asettanut neuvotteluissa ennakoehdoksi, että meidän on ensin luovuttava omasta ydinohjelmastamme ja vasta sitten voisimme neuvotella muista Korean niemimaahan ja sen turvallisuuteen liittyvistä asioista. Meidän kantamme on, että ongelma on pelkästään meidän ja USA:n kahdenkeskinen ja siksi se tulisi ratkaista myös kahdenkeskisissä neuvotteluissa.

USA ponnistelee edelleenkin eristääkseen ja alistakseen Pohjois-Korean. USA:n rinnalla tätä politiikkaa ovat toteuttamassa myös Etelä-Korea ja Japani. Siksi meillä ei ole muita vaihtoehtoja kuin luoda itsellemme ydinpelote. Meidän täytyy

kuitenkin pitää rauhanneuvotteluja yllä, mutta USA:n on muutettava politiikkaansa. Ilman sitä ei synny rauhaa Koreaan.

Koreoiden yhdistymisen osalta Pak Chang Yul kertoi, että 15.6.2000 Pohjois- ja Etelä-Koreoiden johtajien välillä oli ensimmäinen tapaaminen 50 vuoteen. Sen jälkeen maat ovat pitäneet 14 muuta poliittista kokousta joista 9 on koskenut taloutta. Näiden kokousten tuloksena mm. rautatieyhteys maiden välille on palautettu, Kaesongin kaupunkiin Pohjois-Koreaan on muodostettu yhteinen talousalue ja etelä-korealaiset ovat päässeet käymään Pohjois-Koreaan.

USA pyrkii asettamaan esteitä myös tälle rauhanomaiselle kehitykselle painostamalla Etelä-Korean viranomaisia olemaan kehittämättä suhteita Pohjois-Koreaan. Jotta Korean jälleenyhdistymisprosessi edistyisi, USA:n ei tulisi missään muodossa sekaantua siihen. Varmana vakaumukseenaan vieraamme totesi, että heti kun USA lähtee alueelta molemmat Koreat tulevat nopeasti yhdistymään.

Seminaarissa suomalaisten isäntien puolelta Juha Kieksi puhui alustuksessaan Korean ydinohjelmasta ja Antti Siika-aho puolestaan esitteli Korean Songun-politiikkaa eli armeija-ensin-politiikkaa.

Alustusten jälkeen syntyi vilkas keskustelu, jossa vieraamme sai tehdä parhaansa tyydyttääkseen paikalla olleiden suurta Korea-tiedon nälkää.

Rouva An Phil Hwan tapaus

Rouva An Phil Hwan paluu panttivankeudestaan.

Huhtikuussa 2005 korealainen rouva An Phil Hwa eli helpottavia aikoja. Hän oli päässyt pois kolmen vuoden piinaavasta panttivankeudesta ja

pääsi vhdoin palaamaan kotiinsa Korean Demokraattisen Kansantasavaltaan.

Hän oli joutunut Japanissa toimivien anti-KDKT järjestöjen

vangiksi ja hänet oli yritetty pakottaa näiden lahkojen maskotiksi. Rouva An Phil Hwa ei kuitenkaan suostunut pettämään kotimaatansa.

Rouva An Phil Hwa (japanilaiselta nimeltään Hirashima Fudeko) syntyi Tokion laitamilta Japanissa vuonna 1938. Vuonna 1959 hän muutti korealais-syntyisen aviomiehensä kanssa Korean Demokraattiseen Kansantasavaltaan, jossa he ovat asuneet jo yli 40 vuotta. Rouva An eli onnellista elämää perheensä ja jälkeläistensä kanssa, kunnes kaikki muuttui joulukuun alussa 2002. Rouva An oli menossa vierailemaan tyttärensä kotiin, kun tuntematon mies pyysi häntä autonsa kyytiin. Mies sanoi olensa rouva Anin siskon lähettämä ystävä

Japanista. Rouva An halusi ehdottomasti tavata siskonsa yli 40 vuoden jälkeen ja lähti miehen matkaan. He ylittivät Korean ja Kiinan välisen Tumenjoen, jonka jälkeen rouva An ymmärsi tehneensä todella pahan virheen: hänet oli kaapattu KDKT:n vastaisten järjestöjen huostaan, jotka yrittivät käyttää häntä hyväkseen. Mm. japanilaisen Shokai Shincho-lehden toimittaja yritti saada rouvan kertomaan valheita KDKT:sta. Rouva ei suostunut.

Rouva An vietiin pakolla Japaniin, jossa japanilaiset tiedusteluviranomaiset ja aseistetut vartijat pitivät häntä vankina. KDKT:n vastaiset järjestöt painostivat ja uhkailivat rouva Ania yrittäen saada tämän mukaan KDKT:n vastaisiin operaatioihin. Rouva An sanoi

joka kerta, ettei hän suostu ikinä pettämään kotimaataan.

Keväällä 2005 Rouva An Phil Hwa pääsi pakenemaan ja palasi kotimaahansa KDKT:aan suuren riemun ja onnellisuuden saattelemana. Hän piti Beijingissä ja Pjongjangissa tiedotustilaisuudet kansainväliselle medialle, jossa kertoi tapauksestaan. Tiedotustilaisuudessa hän kertoi ”koko vankeutensa ajan ajatelleensa kotimaansa parasta ja ilmaisi onnellisuutensa saadessaan jälleen palata toveri Kim Jong Iiin ja puolueen rakkaaseen syyliin”. Rouva An Phil Hwa elää jälleen perheensä kanssa ja viettää ansiokkaita eläkepäiviään Pjongjangissa.

Antti Siika-aho

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Hyvinvointivaltio vai porvaridemokratia?

Kun kuulee, että vanhuksiamme hoidetaan huonosti, pidetään nälässä ja janoisina ja siksi he ovat heikkoja ja sekavia, voi kysyä: Kohdellaanko vanhuksimme yhtään paremmin hoitolaitoksissa kuin aikoinaan saksalaisten keskitysleirivankeja?

Laitokset valittavat raha- ja resurssipulaa. Kysymys on valinnasta. Rakennetaanko Helsingissä yksityisille taloyhtiöille kaupungin kustannuksella kanavia? Annettaanko eronneelle Jyväskylän kaupunginjohtajalle kultainen kädenpuristus? Tai hankkiiko valtio joillekin ökyrikaille poliitikoille huoneita heidän arkistojaan varten?

Jatketaanko yhä tällä linjalla, jossa jopa leikkauspotilailta evätään apuvälineitä, jotka heille kuuluvat lain mukaan?

Lakisääteistä velvoitteista luistetaan: Invalidi sai tapella vuoden, että sai tukikahvan kylpyhuoneeseensa. Invalidi oli oikeassa, mutta tukikahvan asentamisen estäneitä ei rankaistu. Hän ajatteli, että olisivat voineet edes pyytää anteeksi. Eivät pyytäneet. Tästä näemme kuinka helppoa kaupungin- tai kunnanvaltuuston on antaa hyvätuuloisille hyvälle veljille lisää etuja - ja kuinka kynsin hampain yritetään sosiaalilautakunnissa säästää muutaman kymmenen euron hankinnoista, kun kyse on tavallisesta ihmisestä. Tämä kuvaa hyvin porvarivaltuutettujen arvomaailmaa; sitä kenen asiat pitää ensisijaisesti hoitaa.

Suomessa pakkolääkittiin maasta karkotettavia turvaipaikan hakijoita. Hoitaja sai

moitteet ja tuomion. (Tietysti vasta kun tapaus sai kansainvälistä huomiota.) Synnä oli se, että ei ollut terveydellistä syytä antaa rauhoittavia lääkkeitä. Mutta on Suomessa suurempiakin ongelmia: Ilman terveydellistä syytä pakkonukutetaan monissa laitoksissa, näin kertoi Aamu-TV:n Aamutohtori. Asian kummallisuutta onkin, miten se on mahdollista ja miksi siihen ei ole puututtu.

Hippokrateen vala on unohnutun lääkäreiltä. Heidänhän pitäisi auttaa potilaita eikä tehdä ihmisistä sekavia! On osoitettu, että leikkausjonoissa odottaminen ja sairauslomien pitäminen tulee kahdesta kolmeen kertaan kalliimmaksi kuin leikkausjonojen poistaminen. Kuka sitten tuhlaa Kelan ja potilaitten rahoja? Joku haluaa teettää yksityislääkäreille töitä, lisätä apteekkien kipulääkemyyntiä. Vainkeinta on ollut eläkeläisillä. Sen on nyt myös todennut "Terveysturva ja sen rahoitus"-tutkimushanke. "Kehonin tilanne oli Etelä- Karjalassa, jossa joutui odottamaan lonkkaleikkaukseen pääsyä kaksi vuotta. iäkkäimmät potilaat eivät saaneet missään sairaanhoitopiirissä hoitua uuden hoitotakuulain määrärajoissa" (STT 8. 4.2005).

Taantumukselliset väittävät julkisen terveydenhuollon olevan tehontonta. Sitä se ei ole - ja kyllä, sitä se on. Kerrottiinhan juuri äsken, kuinka on jatkunut vuosikymmeniä sellainen ajanhaaskaus, että lääkärit harjoittavat yksityispraktiikkaa ("erikoismaksuluokka") työpajalla. Minä en ymmärrä työnantajaa,

joka kusee omaan nilkkaansa. Ei ihme, että Suomessa eivät leikkausjonot lyhene! Erikoismaksulääkärit perustakoot yksityispraktiikat ja antakoot työnsä niille, jotka tekevät sitä työtä mihin heidät on palkattu! Tämähän on silkkaa julkisen terveydenhuollon sabotointia. Sabotointi jatkuu kuulemma vielä vajaat neljä vuotta!

Vajaa tuhat lääkäriä on tienannut erikoismaksuluokalla 10 miljoonan euron lisätulot. Siis keskiarvona enemmän kuin 10 tuhatta euroa vuodessa palkanlisää per nappi. OECD: n mukaan Suomi johtaa tilastoa, joka mittaa kuinka paljon terveydenhoitojärjestelmä suosii suuruutuuksia. Jopa USA jäi kakkoiseksi! "Työterveyshuolto, erikoismaksuluokka ja yksityislääkärien palvelujen tukeminen selittävät Stakesin ylijohdajan mielestä pääosan terveydenhuollon eriarvoisuudesta." (HS 21.12.2004)

Hetki hetkeltä minusta kuolee usko ihmisten hyvään tahtoon. Lupauksia, katteettomia lupauksia. Suomessa hyvätuuloiset päätäjät romuttavat julkisia palveluja kansan terveydestä piittaamatta. Tuloksiakin on: Viimeisen kymmenen vuoden aikana köyhimpien terveydentila on huonontunut ja hyvätuuloisten parantunut. Kukaan ei sano ääneen, että terveyskin on tulonjakokysymys. Sitähän se on, kun rahalla pääsee yksityislääkäriin, ilman rahaa vain jonottamaan aikaa terveyskeskukseen.

**Hannu Alm
Helsinki**

Sulutetun mielteitä

Meikäläisen työtaipaleelle tuli pituutta 42 vuotta ennen kuin pääsin kokemaan työsulun. Työsulku on työnantajan työtaistelukeino - ei tietenkään koskaan laitton eikä aiheuta pääministerille lausunnonarvetta. Työsulkuun joutumisesta on erilaisia näkemyksiä. Oma näkemykseni mukaan sulku on pitkäaikaisen suunnitellun tuloksena syntynyt tilanne.

Muistakaamme paperikapitalistien taannoinen mainoskampanja. Sehän antoi meistä perityön- tekijöistä kuvan puuveitsellä kultaa vuolevista onnekkaisista. Paperikoneet pyörivät täysillä pitkän aikaa. Paperia ajettiin varastoon tulevaa lakkoa varten. Lehtien mielipideosastoissa on masinoitu kateuskampanja. Paperiliiton jäsenilleen hankkimia palkkoja on rinnastettu mm. sairaanhoitajien palkkoihin. Jokainen perityöläinen varmasti arvostaa hoitajien suuriarvoista työtä ja pitää heidän palkkojaan liian pieninä. Paperiliitolla ei kuitenkaan ole mahdollisuutta vaihtaa hoitajien palkkoihin, se on heidän ammattiliitonsa asia.

Kateuden lietsonta on yksi suunnitelman osa hajottaa työtätekevien rintamaa. Päinvastoin - nyt on rintamaa tiivistettävä. Jos Paperiliitto alistuisi uhkailun ja painostuksen alla, ei heikomilla liitoilla olisi seuraavissa neuvotteluissa sanansijaa. Työehtosopimusten heikennykset olisivat vain ilmoitusasioita.

Kansainvälistyvissä maailmassa firmojen omistusta siirtyy ulkomaille kiihtyvässä tahdissa. Ennen EU-äänestystä väitettiin käyvän toisinpäin, mutta silloinhan kansalle kerrottiinkin vain satuja. UPM:n omistajissakin on mm. Jenkilän eläkemuria ja vaareja. Ryppyvoiteita tarvitaan aina enemmän ja enemmän, siksi pitäisi osakkeillakin hankkia entis-

tä enemmän. Elämme aheitten saalistajien yhteiskunnassa. Totuus lienee, että vaikka tekisimme paperia talkoilla, se tulisi liian kalliiksi työnantajalle. Epäilisin ainakin pyydyttävän osuutta sähkölaskusta ja vessakäynnin muuttuisivat maksullisiksi.

Palacessa on tehty hienot suunnitelmat - ensin ay-liike polvilleen, sitten porvaripresidentti virkaan. Sen jälkeen voitaisiinkin liittyä Natoon ja Suomikin saisi sankarivainajia Irakista.

Suunnitelmat, hienotkin, menevät usein metsään. Ei Paperiliitto säikähtänytään 2 viikon työsulku. Eräänlaisena paniikkireaktiona sulkua jatkettiin toinen 2 viikkoa. Uusi puheenjohtajamme osoittautui mieheksi paikallaan. Työnantajan poraset ja tähtiset ovat sen sijaan osoittautuneet köykäisiksi. He ovat tietenkin äisäntiänsä sanansaattajia joka alentaa heidän sanojensa uskotavuutta.

EU:ssa devalvaatiot ovat kiellettyjä mutta dollari saa heikentyä jatkuvasti. Sehän merkitsee, että dollari devalvoituu ja euro puolestaan revalvoituu. Yleislakot eivät ole kiellettyjä, joten esim. viikon yleislakko Suomessa toisi paperialalle sovun.

Esitys ongelman siirtämisestä syysyn on lähinnä yrityksen pelasta- ta työntäjäpuolen kasvat. Kun ongelma pitkittyy, se vain mutkistuu, sekä sivistyy.

Ettei kirjoitukseni menisi aivan pelkäsi työnantajapiirien arvosteluksi, loppukaneetissa tulee myös kiitosta. Kiitos ylimääräisestä kesälomasta, tokkopa oikean loman aikana on näin hienoja ilmoja.

**Reino Welling
Kuorimhoitaja
Jämsänkoskelta**

Supon sekoilut

Harvoin näkee julkisuuden henkilön naamalla niin maireaa ja omahyväistä virnistystä kuin oli Supon Nevalalla kuultuaan että myös hovioikeus oli hänet vapauttanut ns. teleurkintajutussa.

Päätös kuitenkin tavallisessa talleajassa herättää enemmän kysymyksiä kuin antaa vastauksia. Vanha sanonta - ei korppi korpin silmää noki -se on edelleen käytökelpoinen. Nykyään jos vielä omistaa SDP:n jäsenkirjan voi tehdä minkä suuruisia mokia hyvänsä joutumatta vastuuseen.

Olisiko koko teleurkintajuttu kehitelty vain viemään kansalaisten huomiota pois Alpo Rusin jutusta eli suopolaisten

suurimmasta mokasta. Nevalalta tuli hovioikeuden päätöksen jälkeen lausuntoja kuin hevonselä pierua mutta ei sanaakaan Rusin saamasta törkeästä kohtelusta.

Koko puhelinkuuntelu oli karpäsestä tehty härkänen. Onhan poliisi kuunnellut puhelimia jo vuosikymmeniä. Ääri-vasemiston ja vaihtoetoliikkeiden ihmisillä olisi kerrottavana kummallisia yhteen- suttumia ja outoja ääniä puhelimes- saan. Alpo Rusi saa EU:n viranomaisilta oikeutta - ja kun sitä sieltä asti on haettava, on se Suomen viranomaisille suuri häpeä, tosin he eivät osaa hävetä. Suojelupoliisi pitäisi kireemmän kaupalla lakkauttaa ja siirtää sen oikeat tai kuvit-

teelliset työt keskusrikospoliisille.

Estämällä samaistumisen USA:n sotarikollisten myötäilijöihin estämme myös terroristien saapumisen Suomeen. Kiittäkäämme kukin omaa jumalaamme, ettei Paavo Lipposelta tullut pääministeriä ja Esko Ahosta presidenttiä. He olisivat jo vieneet Suomenkin mukaan Irakin suohon, jossa USA on marionettiensa kanssa jo kaulaansa myöten.

**Reino Welling
Jämsänkoski**

Vastine yleisönosaston kirjoitukseen

"Ruma kapitalismi toimii Vantaalla näin"

**Vantaa ei sijoita
Heurekan
laajennukseen**

Esko Koivisto kirjoittaa tämän lehden mielipideosastolla Kansan äänen numerossa 2/05 otsikolla "Ruma kapitalismi toimii Vantaalla näin" mm., että "Vantaa laajentaa Heurekaa monilla miljoonilla". Väite ei pidä paikkaansa.

Tiedeokeskus Heurekan itäpuolelle, tiedeokeskuksen nykyiselle parkkipaikalle suunnitellaan uutta, usean toimijan kulttuuri- keskeyttämää. Hankkeen vetovastuussa on ollut Heureka. Vantaan kaupunki on tukenut hankkeen suunnittelua vuosina 2003-05 yhteensä 300.000 eurolla.

Hankkeessa ovat Heurekan lisäksi mukana Niskankoski Oy

(musiikki- ja tanssitalo), Sokos Hotels (opiskelijahotelli), Helsingin yliopisto (koulutus- ja kehittämiskeskus), YLE (tv-ohjelmien museo), Tietotekniikan museo, Suomen elokuva-arkisto (Elävän kuvan museo) ja Ilmailumuseo. Lisäksi hankkeeseen kaavailaan tiloja yritysautomolle.

Vantaan kaupunki on ilmoittanut Heurekalle, että se ei tule investoimaan hankkeeseen. Vantaan kaupunki kaavoittaa omista- maansa tonttia hankkeesta käy- dyn, elokuussa 2004 ratkaistun arkkitehtuurikilpailun voitaneen ehdotuksen perusteella.

**Lea Tuuli
Viestintäjohtaja Heureka**

Tukea **Kansan äänelle**

Esko Auervuolle 95,20 e, Eero Hakso 50,00 e, Lea Uhtio 10,00 e, Heikki Männikkö 50,00 e, Kalevi Wahrman 10,00 e, Paavo Heikkinen 20,00 e, Lehden tukija 1,60 e, Armeijaton Suomi 20,00 e, Tarja Männikkö 12,00 e, Reijo Katajaranta 20,00 e, Hannu Kautto 20,00 e, Eira Kärki 40,00 e, Wainö Pietikäinen tilittänyt lipaskeräyksestä 83,10 e.

OKO 554114-227966

Kansan äänen syysseminaari

EU:n Vastaisen Kansanrintaman ja Kansan äänen julkaisijajärjestöjen yhteinen syysseminaari pidetään Timpurirannassa Lohjan Lehmiärvellä lauantaina 03.9.2005 alk. klo 10.00. Tulokahvit klo 09.30.

Seminaarissa alustavat talouspolitiikasta ja poliittisesta tilanteesta **Kai Kontturi ja Pekka Tiainen** sekä järjestötyöstä **Heikki Männikkö, lehtityöstä Reijo Katajaranta.**

Lähtöä varten kokoonnumme Helsingissä klo 08.00 Vellamonkatu 6 eteen, josta halukkaille kuljetus Timpurirantaan henkilöautoilla.

Retken hinta on 20 €, johon sisältyy matkojen lisäksi ruokailu ja mahdollisuus saunomiseen. Sitovat ilmoittautumiset ennakkoon Tarja Männikkö, p.09-7012628; Reijo Katajaranta, p. 040-5643205; Esko Auervuolle, p. 09-6949307 tai Kansan äänen toimitus os. PL 780, 00101 Helsinki

Ennakkoon ilmoittautuminen on välttämätöntä, jotta kuljetukset ja ruokailu pystytään järjestämään tyydyttävästi.

Vala aatteelle ja isänmaalle!!!

Se on suuri ja mahtava Neuvostoliitto, joka takasi maailman työläisten oikeudet, rauhan, toivon yms. humaanit arvot! Joka muuta yrittää se olento valehtelee. Vaadinkin että Neuvostoliitto on palautettava välittömästi vanhoine rajoineen ja tunnukseineen! Hävetkää kaikkien tosi työläisten Kotimaan hajottaneet ja pettäneet kapitalistiroistot! Siis turha hakea vikoja Neuvostoliitosta tai Nkp:sta noista kommunistisen liikkeen Isästä ja Äidistä vaan loisista jotka tunkeutuivat

omista itsekkäistä syistä puolueeseen ja häpäisivät isänmaansa pettäessään sen.

Koskaan enää ei saa tällaista päästä tapahtumaan, vaan puolueessa toimimiselle on tehtävä selkeät säännöt, jotka estävät loisten majoittumisen tähän jalon aatteen pyhään kotiin, jossa jäsenten aatteellinen laatu tulee olla määrää tärkeämpi!

**Jorma Talikka
Janakkala.**

Portugalin tie?

Alkuvuodesta pidettiin Portugalissa historialliset parlamenttivaalit. Kommunistinen Puolue nousi kolmanneksi suurimmaksi puolueeksi liittolaisineen saaden 7,6% äänistä ja lisäsi paikkalukuaan 12 edustajasta 14. Sosialistinen puolue sai 45% äänisaaliillaan yksinkertaisen enemmistön parlamentissa. EU-johtajan Durao Baroson puolue sai tyytyä 28% äänisaaliiseen.

Jo viimevuotisessa puoluekokouksessa portugalilainen kommunistit olivat vakuuttuneita eteenpäin menosta. Ulkomaiset vierat epäilivät ylioptimisista. Ilmeisesti kohonnut ammattiyhdistysaktiiviteetti työpaikoilla antoi aihetta optimismiin.

Tuntumatta lähemmin Portugalin tilannetta luulisin, että

kyseessä on kasvava teollisuusproletariaatti, joka on radikaalisoitunut kansaa. Siis voisi odottaa, että kyseessä olisi vastaavanlainen prosessi kuin Euroopan teollisuusmaissa sata vuotta sitten. Portugaliin on siirretty runsaasti teollisuutta muista Euroopan maista. Mitä se merkitsee Portugalin ja muiden Euroopan maiden poliittiselle kehitykselle on vaikeata ennustaa. Onko alkanut Portugalin tie, joka viitotaisi Euroopan työväenluokan radikalisoitumista?

Portugalilainen Kommunistinen Puolue kuitenkin otti vaalikampailussaan päällimmäiseksi päivänpolttavat kysymykset, kuten NATO:n vastustamisen.

Wainö Pietikäinen

SFT toimii

SFT tekee muistokäynnin Santahaminan punaisten muistomerkille sunnuntaina 25.09.2005. Kokoonnutumin Herttoniemen metroasemalla Apteekin edessä katutasolla, josta lähdetään henkilöautoilla Santahaminaan klo 11.00. Ilmoittautuminen 17.9. mennessä Esko Auervuolle puh. 09-694 9307(040-707 3576) tai Timo Kangasmaalle 040-5858508.

Välittömästi Santahaminassa käynnin jälkeen SFT järjestää toimintaseminaarin Kirvesmiesten kerhohuoneistolla, os. Mäkelänkatu 8. Seminaari alkaa sunnuntaina 25.9. klo 13.00. Alustavat puheenvuorot Pekka Tiainen, Heikki Männikkö ja Timo Kangasmaa.

Tilaisuudessa kahvi- ja voileipatarjoilu. Tervetuloa.

Kirpputori Valterilla

EU:n Vastainen Kansanrintaman kirpputoritoiminta Helsingissä Valterilta, Aleksis Kivenkatu 17 jatkuu syksyllä. Pyydämme kaikkia tovereita muistamaan tämän ja osallistumaan toimintaan.

Tarvitsemme puhdasta ja hyväkuntoista kirpputori-tavaraa, jonka voi toimittaa paikan päälle tai etukäteen soittamalla joko Tarja Männikkölle p. 701 2628 tai Esko Auervuolle p. 694 9307.

Rahaa tarvitaan Kansan äänen julkaisemiseen ja kaikkeen muuhun toiminnan pyrittämiseen. Itseltäsi, ystäviltä ja tultuista löytyy varmasti käyttökelpoista tavaraa, joita itse ei enää tarvitse, mutta jota joku muu tarvitsee. Tavarain tulee olla puhdasta ja ehjää, jotta se menee kirpputorilla kaupaksi.

Kiitokset kaikille niille, jotka ovat jo aiemmin tavaraa tuoneet ja näin auttaneet toimintaamme.

Kansan ääni

**Helsingin
Lähiradiossa**

100,3 MHz

**Elokuun puolenvälin
jälkeen tavataan**

**SFT Lähiradiossa
100,3 MHz
jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.**

Kokouksia

Muutosvoimat Suomi rp:n liittokokous pidetään lauantaina 18.6. alkaen klo 12.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Käsitellään sääntöjen määräämät liittokokousasiat. Kokoukseen saavat Muutosvoimat Suomi rp:n jäsenjärjestöt lähettää edustajia seuraavasti. Rekisteröidyt puolueet 15 edustajaa ja muut järjestöt 5 edustajaa. Valtakirjojen tarkastus kokouspaikalla alkaen klo 11.45. Tervetuloa.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous pidetään tiistaina 21.6.05 Männikköllä klo 18.00. Käsitellään kesän ja alkusyksyn toimintaa sekä yhdistyksen järjestäytymiseen liittyviä kysymyksiä. Arvioidaan EU:n perustuslakikysymykseen liittyvää tilannetta. Tervetuloa

Kansan äänen toimitusneuvoston kokous la 6.8. klo 12.00 Heikki Männikkön mökillä, os. Stuuksniementie 100, Dragsfjärd. Tervetuloa kaikki asiasta kiinnostuneet. Kuljetusten järjestämiseksi ota yhteys Reijo Katajarantaan 040-5643205 tai Esko Auervuolteeseen 09-6949307 (040-7073567).

Kommunistien Hermannin-Valilan osaston toimikunnan kokous ke 7. syyskuuta Männikköllä klo 18.00. Käsitellään syksyn toimintaa. Tervetuloa

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous pidetään ke 31.8.2005 Hermannin kerholla Hämeentie 67. Kokouksessa käsitellään "EU-käsissämme"-tiedotuskampanjan jatkoa, nimien keräystä kansanäänestystä vaativaan adressiin, valmistautumista syysseminaariin ja muuta syksyn toimintaa. Tervetuloa

JULKAISIJAT:

EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:

Kangasalan Lehtipaino

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Muutosvoimat Suomi rp
www.muutosvoimat-suomi.fi
muutosvoimat@kaapeli.fi

Kommunistien Liitto ry
<http://kommunistienliitto.tk/>

**Juche-aatteen opintoyhdistys -
The Society for Study of the Juche idea**
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielisiä aineistoja korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominfo.pp.fi
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille englanninkielisille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmia.
PL 66, 00841 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EU-tiedotuskampanja alkoi Porvoosta

EU:n Vastainen Kansanrintama järjestää informaatio- ja katutilaisuuksia EU:n suunnitteilla olevasta perustuslaista tulevana kenänä ja syksynä. Tavoite on saada aikaiseksi kansanäänestys perustuslaista myös Suomessa. Kampanja alkoi Porvoon torilta 14.5., josta tämä kuva on. Etualalla Heikki Männikkö ja oikealla Esko Auervuolle. Kampanja jatkui Helsingissä 4.6. Suunnitteilla on tilaisuudet mm. Kuopiossa, Vantaalla, Turussa ja Tampereella.

EU:n Vastainen Kansanrintama aloitti vuoden loppuun jatkuvan EU-tiedotuskampanjansa 14.5.05 Porvoon torilla. Tavoitteena on tuoda esiin EU:sta sitä oikeaa tietoa, jonka valtamedia meiltä pimitää. Keskeisenä teemana tulee olemaan EU:n perustuslaki ja sen vaikutukset tavallisen kansan elämään. Samalla kerätään allekirjoituksia adressiin, jossa vaaditaan myös maamme hallitusta monien muiden tapaan järjestämään kansanäänestys EU:n perustuslaista.

Järjestöme eduskunnalle ja hallitukselle luovutettavassa adressissa lukeekin: "Suomen kansalla tulee olla oikeus kansanäänestyksellä torjua kansanperusoikeudet kumoava EU:n perustuslaki ja puolustaa oikeuttamme päättää itse maamme asioista ja oikeuttamme pysyä sotilaallisesti

liittoutumattomana ja puolueettomana maana".

EU:n "nokkimisjärjestys" määrätään ylähältä

Puheenvuorossaan kommunistien Liiton puheenjohtaja Kalevi Wahrman totei: "Tekeillä oleva EU-perustuslaki, sitoo tulevan EU:n yhdeksi valtioksi, imperialistiseksi blokiksi, joka aivan samoin kuin USA nyt havittelee maailman raakainevarojen hallintaa maailmassa. Suomen osalta EU:n laajeneminen ja EU:n perustuslaki merkitsevät vain huonoa. Nyt Suomen poliittinen eliitti mainostaa laajenemista sillä, että sen myötä avautuu uusia markkina-alueita Itä-Euroopasta ja Baltiasta. Niin avautuikin, mutta kuinka hoidetaan Suomen asiat ja Suomen työttömyys, siihen ei haluta vastata. EU:n uusi perustuslaki ja siinä

määräytyvä nokkimisjärjestys taas merkitsee Suomen pudottamista asemaan, joka on täysin samanlainen Viron, Latvian tai Slovakian kanssa. Siinä asemamme eroaa, että me olemme pelkkinä maksumiehinä, kun näiden uusien liittijien sen sijaan oletetaan saavan avustuksia ja sijoituksia.

Ns. hyvät ja huonot ajat

Kansan äänen päätoimittaja Reijo Katajaranta vertaali yhteiskunnan perustoimintoja nyt ja ennen EU-jäsenyyttä ja sen määräämää talouspolitiikkaa: "Mitä EU:n talouspolitiikka todellisuudessa on, se näkyy esim. Suomen valtion budjetissa. Suomen valtio on noudattanut EU:n talouspolitiikkaa jo 1990-luvun alkuvuosista lähtien ennen kuin EU:hun oltiin vielä liityttykään. Silloin "huonoina aikoina" 1990-luvun alussa, juuri ennen lamaa Suomen valtion budjetti oli n. 230 miljardia mummon markkaa, nykyeuroissa n. 38 miljardia euroa. Silloin "huonoina aikoina" Suomen valtiolla ja kunnilla oli varaa huolehtia sosiaaliturvasta, vanhusten hoidosta, lasten päiväkodeista ja koulutuksesta. Suomen poliittisen oikeiston ja EU:n kannattajien mukaan julkinen talous oli silloin kuumempaa tehotonta.

Nyt "hyvinä aikoina" EU:n talouspolitiikan määrätessä budjettimme, budjetti on kooltaan radikaalisti pienempi, n. 30 miljardia euroa, eli n.180 miljardia vanhaa mummon markkaa. Budjetista on hävinnyt taivaan tuuliin suuryrityksille lahjoitettuna n. 10 miljardia euroa eikä meillä näinä "hyvinä aikoina" ole enää edes kunnollista vanhuden turvaa. Sama alasajo on tapahtunut sosiaalipalveluissa, terveydenhoidossa, koulutuksessa. Se on seurauksena Suomen EU-jäsenyydestä ja siitä seuranneesta talouspolitiikasta.

Älkäämme antautuko enää "jymäytettäväksi"

EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtaja Heikki Männikkö sanoi: "EU:n perustuslaki tekee EU:sta yhden valtion, joka lopullisesti siirtää päätäntävaltamme EU:n keskuksille. Ilman omaa lainsäädäntövaltaa emme kykene pitämään pääomia ja työpaikkoja maassamme. EU-jäsenyyden aikana palkkojen, sosiaaliturvan ja julkisen talouden osuutta kansantulosta on jo leikattu n. 22 miljardia •. Samalla summalla ovat kasvanneet pääomapiirin voitot, joita ei suinkaan ole sijoitettu oman maamme kansantalouteen. Ranskassa kansa vastustaa EU:n perustuslakia, koska se näkee, että uusi palveludirektiivi vie maasta työpaikkoja. EU:n herrat ovatkin antamassa periksi palveludirektiivin suhteen, mutta vain siihen saakka, kun kansa on saatu hyväksymään uusi perustuslaki. Sen jälkeen EU:n lainsäädäntö saatetaan voimaan kaikilta osin. Tulee olla valppaita, että meitä ei jälleen "jymäytetä", kuten tapahtui EU-kansanäänestyksen aikana.

EU- asenteet käyvät kriittisemmiksi

EU- asia Porvoon torilla synnytti paljon keskustelua. Eräs rouva kertoi, että hänen on vaikea ottaa kantaa EU:n perustuslakiin, kun se on niin vaikeaselkoinen. Hän oli kuitenkin hyvin tietoinen siitä, että perustuslain hyväksymisen jälkeen maaltamme viedään rippeekin itsemääräisosoikeudesta. Niinpä totesimme yhdessä, että se onkin tärkeintä mitä aiottua perustuslaista tulee tietää. Loviisalainen pariskunta jäi myös keskustelemaan maaseudun asioista. Omasta kokemuksestaan he kertoivat, että ainoa mikä EU:sta on jäänyt viljelijälle käteen, on valtava byrokratia ja eläinräkkäykseen saakka riittävät korvamerkit lehmien korvissa. Asenteet EU:ta kohtaan olivat hyvin kriittisiä. Ainoastaan eräs paikallinen oikeistopoliitikko huusi ohhi kulkiessaan, että "olete vuosia myöhässä". Hänelle vastasimme, että se nähdään sitten, kun kansa pääsee sanomaan asiasta mielipiteensä. Tilaisuuden kuluessa kerättiin useita listoja allekirjoituksia kansanäänestystä vaativaan adressiin.

Porvoolainen kunnallispolitiikko ja herastuomari Kalevi Wahrman kerää kuvassa allekirjoituksia adressiin, jossa vaaditaan kansanäänestystä EU:n perustuslaista.

"Porvoon portti" merelle siistittävä

PORVOO/HAMARI
Kalevi Wahrman

marissa on kaikkiaan ainakin 350 venepaikkaa, osa kimpalaitureissa ja talvisäilytyspaikkoja vain 17.

hihtäminen - kävely jäällä, kalastus, veneily, lennokit, liitovarjoilu, pappamopot, purjelautailu, VPK:n toimittoja ym. ja käyttö lisääntynyt jatkuvasti.

Talvisäilytys hankaloittaa virkistyskäyttöä, tapahtumiin ei riitä tilaa ja alue tukkeutuu liikenteellisesti tapahtumien yhteydessä, tai kauniina kevätviikonloppuina. Alue tukkeutuu jopa niin, että hälytysajoneuvojen ja asukkaiden pääsy alueelle vaikeutuu.

Porvoosta alkava ulkoilureitti kulkee säilytettävien ja kunnostettavien veneiden välistä. Ulkoilevat ihmiset koirineen altistuvat hiontapölylle ja muille ongelmajätteiksi luettaville kemikaaleille, näitä joutuu myös maaperään. Uusien määräysten mukaan esimerkiksi pohjamaalit on poistettava tiiviillä alustalla ja kerättävä talteen ongelmajätteinä.

Vaikka veneet sinänsä ovat vedessä maisemaan sopivia ja mukavia katsella, eivät mitkä erilaisemilla pressuilla ja tukirakenteilla peitetyt talvisäilytysrakennelmat edusta alueen kylämaisemaan sopivia arvoja toteavat rannan asukkaat. Porvoon tekninen lautakunta on siirtänyt päätöstä asiasta vuodelle eteenpäin.

Kannanottoa luovuttavat tekniselle lautakunnalle Hamarin rannan asukkaat oik. Jaana Hujanen-Ingberg, Kaija Pettersson ja Marianne Kronvall, lautakunnan puheenjohtaja Mika Vuori kuuntelee.

Hamarin rannan asukkaat ovat jättäneet Porvoon kaupungille vaatimuksen rannan siistimisestä. Vaatimuksen ovat allekirjoittaneet Hamarin rannan asukkaat jotka näkevät pihaltaan alueelle.

Asukkaat vaativat kirjelmässään alueen siistimistä ja kunnostamista alueen arvon mukaiseksi ja veneiden talvisäilytyksen siirtämistä sitä varten rakennetuille paikoille. Ha-

Hamarin paikoilla ei ole juurikaan Hamarin rannan asukkaiden veneitä. Asukkaat, jotka näkevät venesäilytyksen pihaltaan, joutuvat viemään veneensä Saktafartenin veneiden talvisäilytyspaikalle.

Hamarin aluetta sanotaan Porvoon portiksi merelle. Rannan asukkaat ovat vuosia keskustelleet kaupungin kanssa alueen siistimisestä. Alueella on suuri merkitys virkistyskäytössä, ulkoilu-

Toritilaisuus EU:n perustuslaista Kuopiossa 20.8.2005

EU:n Vastainen Kansanrintama järjestää toritilaisuuden Kuopion torilla lauantaina 20.8.2005 klo 11.00 - 13.00. Tilaisuudessa käytämme kaiuttimia ja jaamme Kansan äänilehteä.

Paikalla puhuvat mm. Juhani Tanski Kuopiosta, EUVKr:n puheenjohtaja Heikki Männikkö Helsingistä, Työministeriön neuvotteleva virkamies Pekka Tiainen ja monet muut.

Kuopiolaiset. Olette tervetulleita kuulemaan tärkeää informaatiota mm. EU:n perustuslaista ja keskustelemaan siitä paikallaolevien kanssa. Myös oman mielipiteen ilmaiseminen kaiuttimen avulla on mahdollista.

Järjestää EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Infotilaisuus EU:n perustuslaista Vantaalla 27.8.2005

EU:n Vastainen Kansanrintama järjestää infotilaisuuden Tikkurilan Tikkuraitilla lauantaina 27.8.2005 klo 11.00 - 13.00. Tilaisuudessa käytämme kaiuttimia ja jaamme Kansan äänilehteä.

Paikalla puhuvat mm. Työministeriön neuvotteleva virkamies Pekka Tiainen, EUVKr:n puheenjohtaja Heikki Männikkö Helsingistä, Kansan äänen päätoimittaja Reijo Katajaranta, Esko Koivisto Vantaalta, Timo Nieminen Karkkilasta.

Kaikki asiasta kiinnostuneet tervetulleita kuulemaan tärkeää informaatiota EU:n perustuslaista ja keskustelemaan siitä paikallaolevien kanssa. Myös oman mielipiteen ilmaiseminen kaiuttimen avulla on mahdollista.

Järjestää EU:n Vastainen Kansanrintama ry.